Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2349 | 4 PAGINI — 20 BANI | Vineri 23 noiembrie 1956

Ajutor frățesc poporului maghiar

Colectiviștii din G.A.C. „Înainte" Berveni ajutînd la încărcarea vagoanelor cu sare destinate poporului maghiar.

In cursul zilei de 21 noiembrie au trecut frontiera spre R.P. Ungară încă 90 vagoane cu diverse produse din ajutorul pe care guvernul R.P.R. il acordă guvernului revoluționar muncitoresc-țărănesc ungar în vederea refacerii economiei și a asigurării activității economice normale.

Astfel între 15 noiembrie și 21 noiembrie au trecut în R.P. Ungară prin punctele de frontieră Curtici, Episcopia Bihorului și Valea lui Mihai trenuri încărcate cu 8000 tone de produse petrolifere, lignit, ciment, lemn de foc și de construcție, cherestea, var, geamuri și alte mărfuri.

Ajutorul oamenilor muncii din țara noastră îmbracă felurite forme. Imbrățișind inițiativa colectivului întreprinderii nr. 3 „Electromontaj" din regiunea Bacău, muncitorii de la atelierele centrale din Moinești au hotărît — ca și alte colective de muncă din alte localități ale țării — ca valoarea a 488 de ore de muncă să fie trimisă în dar poporului maghiar.

La sate colectiviștii și țăranii muncitori cu gospodărie individuală vin și ei în sprijinul prietenilor lor din R.P. Ungară. Astfel colectiviștii din comunele Beba Veche, Cheglevici și din satul Colonia Bulgară, regiunea Timișoara, au înminat locuitorilor din comuna Kübenkhaza 3.365 kg. de sare, 1.160 cutii de chibrituri și petrol. In aceeași regiune colectiviștii din comuna Dorobanți, raionul Arad, au trimis peste graniță 1.000 kg. de sare, iar țăranii muncitori din raionul Pecica au predat vecinilor de peste hotar 10.000 kg. de sare și 2.000 litri de petrol.

(Agerpres)

Premii în bani acordate unor brigăzi de petroliști

Conducerea trustului de foraj Moinești a acordat recent premii în bani unor brigăzi de petroliști care au obținut rezultate deosebite în muncă. Astfel, membrii brigăzii conduse de Meletie Drugea și Marin Ilie, care au forat sondele „gemene" nr. 616—627 cu 71 de zile înainte de data fixată, realizînd astfel importante economii de materiale și manoperă, au fost premiați cu 131.000 lei. De asemenea, brigada condusă de C. Pralea, care a săpat la sonda 1 Mihoc o porțiune de 1.500 m. într-un timp mai scurt cu 73 zile decît prevedea termenul din plan, a primit un premiu în valoare de 60.000 lei.

Conferirea titlului de „Artist al poporului din R.P.R." și „Artist emerit al R.P.R." unor artiști dramatici

Pentru merite deosebite în activitatea artistică, Prezidiul Marii Adunări Naționale a conferit titlul de „Artist al poporului din R.P.R." artistei Aura Buzescu.

Artiștii: Atanasiu Nicolae (Niki), Botta Emil, Brancomir Nicolae, Botta Maria, Cocea Sîrbu Constanța (Tanți), Deculescu Dristor an Maria (Marieta), Dimitriu Nicolae (Nicu), Godeanu Pragher Elvira, Ghibericon Ionescu Alexandru, Manu Ion, Popovici Eugenia — de la Teatrul Național „I. L. Caragiale". Etterle Cristofor-Fory, Ciubotărașu Ștefan, Caller Leny — de la Teatrul Municipal, Sireteanu Nicolae, Zaharia Eugenia — de la Teatrul C.F.R., Neamțu Ottonel, Titus Lapteș — de la Teatrul „C. Nottara", Haviș Isac și Konig Dină de la Teatrul Evreesc de Stat din București au fost distinși cu titlul de „Artist emerit al R.P.R.".

Să dăm tot sprijinul tinerilor inovatori

Tineretul, crescut și educat de partid, constituie o forță puternică în lupta pentru construirea socialismului. In fiecare uzină, mină sau șantier de construcție, pretutindeni întîlnești tineri, care, datorită condițiilor create în țara noastră de regimul democrat-popular au putința să studieze și să-și însușească procesul de producție, să-și afirme din plin talentele, iscusința, capacitățile creatoare. Mulți dintre ei au izbutit să-și însușească înalte cunoștințe tehnico-profesionale și, prin munca pe care o depun la locul de producție, contribuie la eforturile generale pentru progresul tehnic al industriei socialiste, pentru înzestrarea întreprinderilor cu tehnica modernă înaintată, capabilă să asigure creșterea continuă a productivității muncii.

Sînt numeroși tinerii inovatori, cei care nu se mai mulțumesc cu vechile „tipare" de lucru, ci, însușindu-și tehnica înaintată, caută s-o folosească, s-o împingă mereu înainte. Tînărul inovator este un om în formație, care are dragoste de a pătrunde ceea ce e nou, care nu se împacă cu inerția și practicile învechite și, luptînd pentru triumful progresului tehnic, promovează cu curaj ceea ce este înaintat în tehnica producției. De aceea, munca inovatorilor trebuie sprijinită cu dragoste, ca o sursă de mari rezerve interne de creștere a productivității muncii, a ridicării nivelului de trai al celor ce muncesc.

In mișcarea de invenții, inovații și raționalizări tineretul devine din ce în ce mai activ. A început să fie cunoscută activitatea tehnică, creatoare, plină de talent depusă de tineri ca inginerul Dan Teodorescu de la uzinele „Electromotor" din Timișoara, care a realizat pînă acum trei invenții și care are în curs de studiere și experimentare alte cîteva.

Studiind cu grijă și răspundere procesul de producție, un colectiv format din tinerii ingineri Mircea Drăgulin, Ion Costin, Ion Bălan și Liviu Nerențiu de la uzinele „23 August" din Capitală au realizat un nou procedeu de confecționare a miezurilor din amestec de nisip „Văleni" cu 5% sticlă solubilă, uscarea miezurilor făcîndu-se cu bioxid de carbon în timp de un minut față de 4—5 ore cît necesita înainte, iar dezbaterea miezului — numai într-o oră în loc de 8 ore.

Un calcul sumar arată că numai economiile ce se realizează într-un an prin aplicarea acestei inovații în uzină se ridică la suma de 18.000.000 lei.

Inovatorul Mihai Perva de la secția fotogravură a întreprinderii „Industria Bumbacului A" — secție de tineret — preocupat de ideea obținerii unor imprimeuri cu colorit mai bogat și variat, a realizat, împreună cu tinerii Dumitru Hanciu și Irina Petroneac, aplicarea unor metode fotomecanice pentru obținerea de semitonuri pe același valț, reducînd numărul valțurilor la jumătate pentru desenele cu caracter de pensulație (aceeași culoare în diferite intensități). Prin această inovație se economisește la un număr de 50 valțuri circa 350.000 lei.

Colectivul uzinelor „Electroaparataj" din Capitală se mîndrește cu tineri muncitori inovatori, stăpîni ai tehnicii, ca Fomin Pascal, Drosu Dionisie, Rusu Ștefan, tehnicianul Emil Zamfirescu, inginera Liliana Opreanu și alții. Aici cabinetul tehnic organizează cu regularitate consfătuiri și lansează teme de inovații, sprijină pe inovatori în întocmirea documentației tehnice și se preocupă îndeaproape de modul cum sînt realizate prototipurile.

Pentru ca munca de inovații să dea roade cît mai bogate, o parte din inovatorii de la „Electroaparataj" sînt organizați în brigăzi. Propunerile de inovații sînt studiate și complectate cu ajutorul membrilor brigăzii.

Rodul tuturor acestora îl constituie cele peste 140 de inovații, raționalizări și perfecționări tehnice aplicate în primul semestru al acestui an, care, pe lîngă faptul că au contribuit la creșterea continuă a productivității muncii și au îmbunătățit calitatea unor produse electrotehnice, aduc o economie de aproape 1.300.000 lei.

Cu mult elan contribuie la rezolvarea problemelor tehnice tinerii inovatori Dobre Marin și Beianu Ion de la Uzinele „Tudor Vladimirescu" din Capitală, Ion Cucuet de la Intreprinderea electrică Cîmpina și mulți alții.

Deși mișcarea de inovații cunoaște o continuă creștere, trebuie să spunem că față de numărul mare de tineret care lucrează în fabrici și uzine, pe șantierele de construcții, în mine, participarea acestora la rezolvarea unor probleme tehnice este încă în unele locuri mică. Acest lucru se datorește în bună parte faptului că nu peste tot există preocupare pentru îndrumarea tinerilor spre activitatea practică-științifică.

Este știut că pentru a fi inovator trebuie să ai o înaltă calificare profesională. Sînt unele cabinete tehnice care prin activitatea multilaterală pe care o desfășoară constituie adevărate laboratoare de îmbinare a științei cu practica, de conlucrare activă între ingineri, tehnicieni și muncitorii inovatori. Ele se preocupă de ridicarea calificării profesionale a tinerilor, organizînd conferințe, recenzii, cursuri cu caracter tehnic, schimburi de experiență, expoziții etc. Din păcate, însă, aceste acțiuni nu dau întotdeauna rezultatele dorite, deoarece nu există o strînsă colaborare între organizațiile de bază U.T.M., comitetele de întreprindere, cabinetele tehnice și cercurile A.S.I.T., colaborare care să ducă la atragerea tinerilor pentru a participa la aceste acțiuni. La Complexul C.F.R. „Grivița Roșie", de pildă, se organizează adesea conferințe tehnice urmate de un film sau program artistic. Tinerii însă nu sînt ajutați să înțeleagă rolul instructiv pe care-l au aceste acțiuni și participă în număr mai mare doar la programul artistic.

O sursă inepuizabilă de îmbogățire a cunoștințelor profesionale ale tinerilor muncitori o constituie bibliotecile de pe lîngă cabinetele tehnice, care sînt înzestrate cu cărți documentare pe înțelesul tuturor. In unele întreprinderi aceste biblioteci sînt însă frecventate de un număr mic de tineri, iar materialul existent este puțin citit. Pentru acest lucru poartă o mare răspundere comitetele organizațiilor de bază U.T.M., care n-au dus o muncă susținută pentru îndrumarea tinerilor spre studierea literaturii tehnice. Pe de altă parte, există și unele cabinete tehnice care nu se preocupă de înzestrarea bibliotecii cu documentație corespunzătoare specificului de producție și care „uită" uneori că au sarcina să procure cărți, reviste și broșuri la niveluri diferite, atît pentru ingineri și tehnicieni, cît și pentru muncitori. E cam greu să studiezi o carte tehnică la cabinetul

CORNELIA BANCILA

(Continuare în pag. 2-a)

Lucrează în contul anului viitor

10 luni și 15 zile. Acesta-i anul pentru muncitorii de la revizia de vagoane C.F.R. Comănești regiunea Bacău, pentru că în acest interval de timp au realizat ei sarcinile primului plan anual al celui de al doilea cincinal.

La realizarea planului au contribuit din plin tinerii Dumitru Ionescu, Petre Petrescu, Mihai Lupu și alții, care au muncit cu dragoste și entuziasm.

Repararea celor peste 1.000 de vagoane, dintre care 700 fără detașare din tren, a dus la remorcarea a 20 de trenuri în plus și la reducerea prețului de cost cu 3,9 la sută față de 1954 și 1955.

Tinerii din unitatea noastră, printre care sînt și Nicolae Ababei, Gheorghe Pașcu, Fănică Anițoaie, Vasile Iftimoiu au reluat întrecerea pentru a obține cît mai multe succese în contul anului viitor.

Corespondent
AUREL GHEORGHIU
secretarul organizației de partid, revizia de vagoane C.F.R. — Comănești

Au terminat însămînțările

TG. MUREȘ 22 (Agerpres). — Regiunea Autonomă Maghiară a terminat printre primele regiuni din țară însămînțările de toamnă. Colectiviștii, întovărășiții și țăranii muncitori cu gospodărie individuală au însămînțat peste 85.300 ha., suprafață care depășește cu mult pe cea din anul trecut.

Numai gospodăriile agricole colective au însămînțat aproape 1000 ha. peste plan. Insămînțările din toamna aceasta au fost făcute la un nivel agrotehnic mai ridicat. Terenul a fost bine îngrășat cu gunoi de grajd și a fost folosită numai sămînță recunoscută din soiurile raionate. In afară de sămînța existentă statul a pus la dispoziția colectiviștilor peste 800 tone grîu de sămînță, 312 tone secară de sămînță și 16 tone orz de sămînță.

Oamenii muncii de pe ogoarele Regiunii Autonome Maghiare sînt fruntași și la arăturile adînci pentru însămînțările de primăvară. Pînă acum ei au arat aproape 68.000 ha. ceea ce reprezintă peste 65 la sută din plan. Raionul Ciuc și gospodăriile agricole colective din întreaga regiune au arat tot terenul destinat însămînțărilor de primăvară. Arăturile adînci de toamnă sînt pe sfîrșite în raioanele Tîrgu Secuiesc, Gheorghieni și Sf. Gheorghe.

Un aport însemnat pentru terminarea la timp a însămînțărilor de toamnă și executarea arăturilor adînci l-au adus mecanizatorii din cele 8 S.M.T.-uri din regiune. Mecanizatorii de la S.M.T.-Miercurea Ciuc au îndeplinit planul campaniei de toamnă în proporție de 140 la sută, iar S.M.T. Lăzarea, care a intrat în funcțiune în vara aceasta, în proporție de 120 la sută. Pînă acum S.M.T.-urile din regiune au efectuat planul campaniei de toamnă în proporție de peste 80 la sută executînd peste 56.000 ha. arătură normală, față de 54.400 ha. arătură normală din anul trecut.

Fruntașă pe regiune este brigada nr. 1 de la S.M.T.-Miercurea Ciuc, condusă de Ferentz Kiraly, care a realizat pînă acum o normă și jumătate, și tractoristul Andras Kerestely, de la S.M.T.-Sf. Gheorghe, care a lucrat cu un tractor KD 35 de la începutul anului și pînă acum într-un singur schimb peste 1000 hantri. Ei au economisit în această perioadă peste 22.000 lei.

Tinerii petroliști continuă întrecerea

PLOEȘTI (de la corespondentul nostru).

Un tînăr cu salopeta unsuroasă și cam lungă pentru statura sa, privea ceasul și număra prăjinile:

— 4 și cu 5, plus celelalte... M-da! E bine.

— Ce tot socotești, Constantine? îl întrebă un alt tînăr cu ochii mici și iscoditori.

— E ora 10. Pînă la ora asta noi am forat tocmai atît cît prevedea planul pe ziua de azi.

— Pînă la terminarea schimbului mai forăm 25 de metri.

— Nu 25, ci 30! Tocmai atît cît am realizat în schimbul de onoare. Știi, de ce? Pentru că 25 de metri pot realiza și cei de la sonda 515.

— Așa-i...

Cel ce ținea morțiș ca în loc de 25 să foreze 30 metri era Constantin Stoica, responsabilul brigăzii de tineret de la sonda 509, schela petroliferă Boldești.

Tîlcul acestei ambiții e justificat. Brigada lui Constantin Stoica se află în întrecere cu brigada lui Ștefan Crișan de la sonda 515 și cu celelalte brigăzi de tineret.

De curînd, ei au hotărît ca în întrecerea în cinstea zilei de 30 Decembrie să pornească imediat, iar media zilnică a rezultatelor să nu fie niciodată mai mică decît realizările obținute în schimbul de onoare precedent.

Și, pe nesimțite, timpul trece. Metru cu metru, straturile de pămînt cedează. E ora încheierii bilanțului, ora sfîrșitului schimbului. Rezultatele?

Brigada lui Stoica a forat 30 de metri peste plan. Brigada lui Ștefan Crișan 26 de metri peste plan, iar brigada lui Petre Mihai de la sonda 309 a forat 16 metri peste plan.

La extracție, brigada de tineret condusă de tovarășul Dobre Stoica avea de asemenea rezultate de seamă. Pe graficul de extracție al brigăzii, săgeata depășește îndeplinirea planului și se apropie mereu de punctul unde cifra arată o depășire de 48 de tone țiței.

Utemiștii întăresc colectiva

Realizările dobîndite de gospodăriile agricole colective din raionul Călărași în dezvoltarea multilaterală, în creșterea averii obștești — temelia bunei stări a fiecărui colectivist — sînt oglinda unei experiențe valoroase. In practica acestor gospodării s-a dovedit nu o dată că alegerea unui președinte priceput, promovarea în funcție de brigadier, sau de șef de echipă a unor oameni destoinici și harnici au o mare însemnătate. Deseori, alegerea colectiviștilor s-a oprit asupra tinerilor. In toate gospodăriile colective se află un mare număr de tineri; în majoritatea lor, aceștia muncesc cu rezultate bune, de aceea au căpătat din partea tovarășilor mai vîrstnici, a comuniștilor în primul rînd, o încredere bine meritată. Increderea căpătată cere însă din partea tinerilor noi eforturi, noi străduințe, pentru obținerea unor rezultate din ce în ce mai bune. Ei se străduiesc mai ales să învețe din experiența celor vîrstnici.

— Trebuie să țineți bine minte — a spus tinerilor comunistul Aur Baicu, brigadier la gospodăria colectivă din Călărașii Vechi — om e numai cel ce agonisește și nu cel ce are mult și risipește în stînga și în dreapta, fără nici o noimă.

Acest sfat a prins bine, tinerii nu-l uită. Și își dau silința să-l urmeze. In planurile de muncă ale organizației de bază U.T.M. se prevăd și sarcini legate de bunul mers al treburilor gospodăriei. In adunările generale tinerii au pus la cale noi acțiuni în sprijinul producției. Utemiștii au propus conducerii gospodăriei să le încredințeze cei 131 de cai, ceea ce conducerea a admis, întrucît știa că tinerii muncesc bine. In adunările generale s-au mai discutat și astfel de probleme: „Să învățăm de la tovarășii mai mari", „Să ne comportăm exemplar în muncă" și altele. Cu sprijinul comuniștilor, tinerii colectiviști de la Călărașii Vechi au reușit să muncească într-un fel nou, să-și dezvolte priceperea și simțul gospodăresc, să lupte pentru păstrarea și înmulțirea averii obștești. Acest lucru a fost în folosul lor și al gospodăriei.

Ajutați permanent de comuniștii Aur Baicu, Ștefan Zaharia, Alexandru Grigore, Gheorghe D. Gheorghe și alții, mulți tineri au devenit fruntași. Adunarea generală a colectiviștilor le-a încredințat funcții de răspundere. Utemistul Mișu Barac, de pildă, a fost numit brigadier de cîmp; el a obținut anul acesta o producție medie de porumb de peste 2.000 kilograme la hectar și însemnate producții la orz, mazăre și fasole. Tînărul Apostol Gheorghe, brigadier viticol și tinerii șefi de echipă Marin Secăreanu, Nicu Manolache, Alecu Asan, Andreiana Micu, Veta B. Dinu și Constantin Botea își îndeplinesc de asemenea exemplar sarcinile.

Iată și un alt exemplu. Prin munca stăruitoare desfășurată de organizația U.T.M., tinerii de la gospodăria colectivă „Steagul Roșu" din satul Socoalele muncesc cu rezultate din ce în ce mai bune. De numele lor este legată terminarea la vreme a diferitelor lucrări agricole, a construcțiilor precum și buna îngrijire a animalelor.

Utemiștii din această gospodărie au pornit inițiativa „să muncim ca cei mai buni colectiviști". Această inițiativă a avut darul să desemneze din rîndurile tinerilor mulți fruntași ai recoltelor bogate. Totodată a crescut și încrederea tuturor colectiviștilor în posibilitățile tineretului. Cînd adunarea generală a gospodăriei a luat hotărîrea de a încredința munci de răspundere numai celor mai buni colectiviști, organizația de partid a pus în fața organizației U.T.M. sarcina de a face recomandări din rîndul tinerilor fruntași.

La îndemnul comuniștilor, utemiștii au făcut propuneri bine chibzuite, apreciate de toți membrii gospodăriei. Adunarea generală a colectiviștilor a încredințat funcția de președinte tînărului Dumitru Vasile, care de curînd a terminat școala de președinți cu o durată de doi ani. Utemiștii Nuțu Vasile și Dumitru Rotaru au fost numiți brigadieri, iar Ion Banu a fost ales în consiliul de conducere. Munci de răspundere li s-au încredințat și fetelor. Georgeta Leca și Eleonora Sînpetreanu conduc cîte o brigadă de cîmp. Rezultatele obținute în muncă de tinerii colectiviști sînt într-o continuă creștere. De pe loturile brigăzilor și echipelor de tineret s-au obținut mai bine de 3.000 kg. porumb, 1500 kg. orz, 1650 kg. floarea-soarelui și 1600 kg. ovăz la hectar.

Buni organizatori ai producției socialiste, crescuți de organizațiile de bază U.T.M., se găsesc și în gospodăriile colective „Victoria" din Dragoș Vodă, „Pămînt desțelenit" din Dorobanțu, „Aurora" din Ciocănești, „2 Octombrie" din satul Bogdănița etc. Și aici se găsesc nenumărate exemple care creează o faimă bună tinerilor șefi de echipă, brigadierilor etc. Asta în ciuda faptului că în multe rînduri ei au trebuit să lupte chiar cu propriile obișnuințe. Iată ce povestește utemistul Pavel Rusu de la gospodăria din Bogdănița: „Ne îndemnam în muncă cum ne ducea capul. Fiecare muncea pe spezele lui și ne lăsam greu angajați în acțiuni tinerești, de teamă să nu ne facem de rușine. Zilele se scurgeau pe atunci lin, aproape șters, fără să aducă vreo frămîntare. Mai tîrziu ne-am dat seama că făcusem o greșeală. Și cînd ne gîndeam s-o reparăm s-a ivit o problemă care a stîrnit mult interes: numirea conducătorilor de atelaje. Privirile tutu-

PETRE LUNGU

(Continuare în pag. 2-a)

Comentarii și polemici ★ Comentarii

Cum e sacul...

Layland Dudley Hor, fostul căpitan englez al petrolierului egiptean „Nasr" avea atitudini jignitoare la adresa marinarilor egipteni, adeverind astfel vechiul proverb după care „cum e sacul, așa e și peticul". „Ne considera întotdeauna drept o rasă inferioară" spuneau marinarii. După agresiunea ticăloasă anglo-franceză, peticul a început să semene tot mai mult sacului.

La insistența echipajului, în cursul staționării petrolierului la Novorosiisk, societatea de navigație egipteană „Misr Navigation Maretimoil" l-a înlăturat pe englez de la comanda vasului înlocuindu-l cu căpitanul sovietic N. I. Pleavin. Petrolierul „Nasr" se va îndrepta înspre portul ce-i va fi indicat de Societatea de navigație egipteană.

CROM

De ce?

Ministrul britanic de război Anthony Head a devenit furios. Pricini sînt multe la număr. Aventura din Suez nu i-a creat gloria militară scontată. In schimb, are de înfruntat necruțătoarea realitate ce acuză pe agresori.

Head e furios. Laburiștii au contestat adevărul datelor oficiale publicate de guvernul britanic în legătură cu victimele populației civile din Egipt. Martorilor oculari care povestesc despre sute și miile de morți de pe străzile Port-Said-ului, Head le răspunde că aceasta-i... „propagandă".

Dar iată că comandamentul anglo-francez a împiedicat pe ziariștii străini să intre în Port-Said împreună cu trupele O.N.U. De ce? Ca să nu vadă oare semnele „umanitarismului" britanic?

Grea misiune ai, domnule Head!

E. O.

Sărmanii moștenitori...

O știre publicată de ziarele pariziene anunță că moștenitorii criminalului de război Herman Roechling au acceptat oferta guvernului francez de a plăti 3 miliarde franci în schimbul retrocedării oțelăriilor Voelklingen din Saar.

N-ar fi de mirare dacă aceste 3 miliarde de franci ar proveni din pensii și despăgubiri pentru „calomnieri" date de guvernul vest-german așa cum s-a întîmplat și cu alți criminali de război.

De, trebuie făcut ceva și pentru „bieții" moștenitori. Să mănînce și ei o bucățică de pîine albă. Altfel cum am sta cu „umanitarismul" d-lui Adenauer!

ALGAR

Din sursă sigură...

Vocile „libere" transmit!

Desen de N. CLAUDIU

Relonul — nylon romînesc

Relonul — nylonul romînesc — își are și el povestea lui... Cel care s-a încumetat pentru prima oară la noi să fabrice relon a fost inginerul I. Mințer de la Institutul de cercetări chimice din Capitală. In 1949 apăruse în țara noastră nylonul străin. Atunci s-a născut la acest om de știință ideea de a fabrica nylon romînesc. Drumul pe care s-a încumetat să meargă era complicat, greu. Dar chimia oferă un cîmp larg de experiență, iar inginerul Mințer se dăruise încă de copil acestei ramuri a științei. Cercetător pasionat, s-a adîncit treptat, treptat în studiul chimiei de sinteză organică.

„Un astfel de produs — au spus unii — nu-l vom putea realiza niciodată în țara romînească, deoarece n-avem o tehnicitate pentru nivelul acestui produs".

„Vreau nylon romînesc, oameni buni, asta vreau!" — a spus inginerul Mințer.

Pînă la forma de bază a relonului de astăzi au fost încercate multe alte variante. Treptat însă problemele se dezvoltau și căpătau sorți de reușită. Pe parcurs inginerului I. Mințer i s-au alăturat noi colaboratori, care, sub conducerea lui, au adus o contribuție însemnată la elaborarea relonului. Printre acești cercetători pasionați în această privință, se află tinerele inginere F. Gheorghel și S. Birnbaum din Institutul de cercetări chimice și inginerul Gh. Caramfil de la Combinatul chimic nr. 1.

La 6 noiembrie 1956, Combinatul chimic nr. 1 a produs prima șarjă de relon. Același colectiv în frunte cu inginerul Mințer a pus la punct întreaga instalație și tehnologia fabricației.

Fabricarea relonului se bazează numai pe materii prime din țară, în special plecînd de la petrol. Elaborarea primelor șarje de relon constituie punctul de plecare pentru o gamă întreagă de produse importante ca: ciorapi de damă și bărbătești, cămăși, lenjerie de copii, bluze, plase de pescuit și de piață etc. De asemenea, tot din relon se produc articole turnate foarte flexibile și incasabile, ca: piepteni, farfurii de voiaj, pahare și sticle de voiaj, strecurători de supă, site, ochelari și multe altele.

E adevărat că fabricarea ciorapilor de nylon și kapron a început la noi în țară cu aproximativ 2 ani în urmă. Dar aceasta s-a realizat cu fire gata importate. Insă prin intrarea în funcțiune a instalației de relon s-au pus bazele fabricării în țară a fibrelor de relon, inclusiv însăși substanța chimică.

Fabricarea acestei substanțe necesită un proces îndeajuns de complicat, cuprinzînd mai multe stadii intermediare și anume: din petrol se scoate benzen, care se transformă apoi în fenol. Din fenol se obține ciclohexanolul etc.

Procesul tehnologic al cercetării relonului s-a încheiat încă din anul 1953, dar numai în anii 1954—55 s-a putut trece la proiectarea, confecționarea și montarea instalației. De atunci încoace s-au făcut într-una probe tehnologice care au dus astăzi la rezultatul dorit.

Astfel s-a putut ajunge la un produs romînesc de calitate superioară, care rivalizează cu produsele străine similare.

GH. CIRSTEA

Flacăra olimpică s-a aprins și la București

Sportivii romîni au sărbătorit deschiderea Jocurilor Olimpice de la Melbourne, participînd în număr mare la festivitatea organizată de Comitetul Olimpic Romîn, joi seara în sala sporturilor Floreasca. Cinstea de a aprinde flacăra olimpică i-a revenit maestrului emerit al sportului Dinu Cristea, unul din veteranii mișcării noastre sportive.

Citiți în pag. IV-a DESCHIDEREA OLIMPIADEI

„Zilele filmului cehoslovac"

„Zilele filmului cehoslovac" — manifestare organizată de Ministerul Culturii în colaborare cu Institutul romîn pentru relațiile culturale cu străinătatea — oferă un bun prilej publicului bucureștean de a viziona cîteva din ultimele producții ale cineaștilor prieteni. Variate ca tematică, cele trei filme: „Dalibor" (care se prezintă la cinematograful Magheru), „Cadrilul" (cinematografele „I. C. Frimu" și „Infrățirea între popoare") și „Muntele bătut de vînt" (cinematografele „Central" și „Victoria") răspund preferințelor celor mai diferite categorii de spectatori. Astfel, amatorii de muzică vor putea aprecia interpretarea pe care artiștii cehoslovaci o dau uneia dintre cele mai iubite lucrări muzicale ale compozitorului Bedrich Smetana „Dalibor". Povestea viteazului și neînfricatului erou ceh Dalibor care se ridică împotriva regimului de teroare și asuprire instaurat de regele Vladislav, prinde viață pe ecran — în regia lui Vaclav Krska — laureat al Premiului de Stat — vorbind spectatorului despre eroism și prietenie, despre dragoste și sacrificiu.

„Cadrilul", film realizat după nuvela cu același nume a tînărului scriitor I. Iesensky, surprinde un aspect din viața unui orășel de provincie slovac de la începutul secolului XX. Indreptîndu-și ascuțișul critic asupra imoralității, goliciunii sufletești și superficialității moralei burgheze, filmul dezvăluie prin puternice accente satirice viața anostă, lipsită de perspectivă pe care o trăiesc „oamenii din lumea bună".

Prima fotografie reprezintă un moment deosebit de amuzant din acest film.

Un film de aventuri, care-l pasionează pe spectator de la prima pînă la ultima secvență este „Muntele bătut de vînt". Ar fi nedrept — i-am răpi spectatorului bucuria descoperirii — dacă am pomeni felul în care evoluează personajele, peripețiile prin care ele trec. Ne mulțumim să arătăm numai că printre cei 12 călători, care pornesc spre stațiunea de cercetări geologice, dintr-un punct de la marginea frontierii, vom găsi și oameni cinstiți, curajoși, veniți aci pentru a-și da aportul la cercetările întreprinse dar și răufăcători și bandiți care încearcă să împiedice buna desfășurare a muncii.

Fotografia a doua îl surprinde pe unul dintre eroii filmului, tînărul muncitor Tonda, ajungînd cu totul întîmplător pe urmele crimei.

„Zilele filmului cehoslovac" vor constitui o nouă manifestare a prieteniei dintre poporul nostru și poporul frate cehoslovac.

Corespondenții ne scriu

A fost odată o echipă artistică

Imi amintesc cu multă plăcere muncitorii fabricii de ciment „Ilie Pintilie" din Fieni, de frumoasele spectacole pe care le oferea echipa artistică a fabricii în urmă cu cîtva timp. Sala clubului muncitoresc „Ciment"-Fieni, devenea atunci neîncăpătoare. Ei aplaudau cu căldură pe tinerii artiști amatori, care se întreceau în execuția dansurilor, a cîntecelor sau a scenetelor. N-au uitat nici valsurile, marșurile și cîntecele fanfarei noastre, care pe atunci își cîștigase faima în tot raionul Pucioasa.

Cîți tineri nu deveniseră pasionați artiști amatori: Emilia Deleanu, care dansa atît de frumos, Mihai Foamete sau George Ionescu, din brigada de agitație și alții. Dar toate acestea nu mai sînt decît amintiri.

Azi nu mai există nici un fel de activitate cultural-artistică la fabrica noastră. Costumele naționale ale echipei de dansuri stau închise în dulapuri, instrumentele fanfarei se odihnesc într-o magazie, iar brigada de agitație nu mai există nici ea. Clubul este închis pentru asemenea activități. Aci se prezintă doar filme, de patru ori pe săptămînă și, cîteodată, destul de rar, au loc reprezentații ale unor teatre venite în turneu. Doar atît!

In fabrica noastră sînt multe sute de tineri. Secretar al comitetului U.T.M. este tovarășul Gheorghe Tamaș, președinte al comitetului de întreprindere este tovarășul Vasile Iordănescu, avem mai mulți responsabili culturali, fond cultural, material artistic etc. Dar nu se poate spune că la fabrica noastră există și o viață artistică. Tinerii de la fabrica de ciment din Fieni ar îmbrățișa cu drag vreo inițiativă care să facă ca scena clubului muncitoresc să fie din nou animată de către tinerele talente — artiștii amatori. Dar asemenea inițiative lipsesc și ele nu vin nici din partea acelor persoane din cadrul fabricii noastre cărora le revin aceste sarcini și nici din partea acelora de la Comitetul raional U.T.M. Pucioasa, care au uitat că tinerii de la Fieni vor să se bucure de satisfacția pe care le-o dau cîteva ore petrecute în cîntec și dans.

Mulți tineri de la fabrica de ciment „Ilie Pintilie" ar putea face parte din echipa artistică. Multe talente ar fi descoperite și ajutate să progreseze dacă cineva s-ar îngriji să formeze o echipă artistică. Dar dacă această preocupare lipsește, nu ne rămîne decît să folosim acest prilej care, poate, îi va determina pe cei în drept să ia măsurile cuvenite și să facă tot posibilul ca și la fabrica de ciment Fieni să existe o echipă artistică.

Corespondent
IFRIM PALANCIUC
lăcătuș — Fabrica de ciment-Fieni

Un parc-muzeu la Sibiu

De curînd, din inițiativa organelor locale ale puterii de stat și cu sprijinul comitetului orășenesc de partid, a fost constituită la Sibiu o comisie formată din reprezentanți ai diferitelor instituții științifice și culturale, pentru a studia posibilitatea creării unui mare muzeu în aer liber în Sibiu.

Acestui muzeu i-a fost afectată o suprafață de peste 100 hectare și va cuprinde frumosul parc „Sub arini" din centrul orașului, pădurea Dumbrava cu lacurile, precum și terenurile limitrofe. Se proiectează, pe lîngă modernizarea și mărirea actualei grădini zoologice, organizarea unei vaste grădini botanice.

Condițiile specifice climaterice ale Sibiului, dat fiind așezarea geografică prielnică, oferă posibilități pentru înzestrarea grădinii botanice cu specii variate de plante, mergînd de la anumite plante de zonă mediteraneană — cum ar fi magnolia, care se dezvoltă în condiții mai mult decît satisfăcătoare la Sibiu — și pînă la uriașii brazi ai Carpaților. Parcurile Sibiului posedă și în prezent cîteva rarități din lumea vegetală, iar încercarea de a adapta un număr cît mai mare de plante de zonă caldă, ar da rezultate pozitive.

Pe de altă parte, grădina zoologică actuală — datorită situării în pădurea Dumbrava — oferă condiții seminaturale pentru viața animalelor captive.

Colectivele de cercetători științifici ale celor două mari muzee din Sibiu — Muzeul Brukenthal și Muzeul de istorie naturală — pot sprijini, prin cunoștințele și prin munca lor, înființarea acestui multilateral muzeu în aer liber, primul de acest fel în țara noastră.

Organizarea acestui parc-muzeu a fost acceptată de către sfatul popular regional, urmînd a se întocmi lucrările preliminare și planurile de detaliu.

Corespondent
PETRU RACOVIȚĂ
de la Muzeul de istorie naturală — Sibiu

Local pentru cooperativă

Harnicul dulgher Ion Crețu și cei doi feciori ai săi discutau cu înflăcărare construirea unui nou local pentru cooperativa din satul lor — Nicșeni, raionul Botoșani. Bătrînul dulgher a scos o foaie de hîrtie, pe care era planul noului local.

— Temelia o vom face din ciment și pietriș, s-a adresat dulgherul feciorilor.

— Da, însă ne trebuie cherestea pentru cofraj, i-a răspuns Gică, unul din fii.

— In două zile vom avea tot materialul necesar.

Și așa discutau și planificau ce vor face și cum vor trebui să lucreze pentru noul local al cooperativei.

Această frumoasă inițiativă a fost luată de adunarea generală a membrilor cooperativei cît și a oamenilor din sat, care s-au angajat să sprijine lucrările noii construcții. Și treburile au început. Astfel, s-a strîns suma de lei 9200 și diferite cereale. In valoare de 1.200 lei cu care s-a cumpărat materialul necesar pentru construirea localului.

In prezent lucrările au ajuns la jumătate și continuă cu multă intensitate. Un ajutor prețios l-au dat membrii gospodăriei agricole colective din sat, evidențiindu-se utemiștii Vasile Cojocar Ion Pascaru, Ștefan Honceru și alții. De asemenea membrii cooperativei au dat un sprijin permanent, prestînd diferite munci voluntare. Printre cetățenii fruntași în acțiunea de construire a noului local se află și utemiștii Gheorghe Tătărășeanu, Constantin Crețu și alții.

Corespondent
VASILE MOȘNEAG
vînzător la cooperativa Nicșeni-Botoșani

Vînătorii în prag de iarnă

Filiala raională de vînătoare Caransebeș se pregătește intens pentru iarnă. In întreg raionul s-a asigurat toată hrana necesară animalelor din pădure ca: fînețe, frunzare etc. Cantitățile de hrană au fost asigurate și sînt puse la adăpost în cele mai bune condiții.

De asemenea, vînătorii sînt preocupați și de distrugerea unui număr cît mai mare de animale răpitoare. Pînă la sfîrșitul trimestrului trecut planul a fost îndeplinit cu 100 la sută, un aport însemnat la îndeplinirea planului l-au adus vînătorii Iosif Albulescu, din comuna Bucura, Petru Dăghicia, din comuna Cîviran, Mihai Pencov, din comuna Zăgujeni și alții.

Corespondent
N. PIRVU
funcționar, Caransebeș

UTEMIȘTII întăresc colectiva

(Urmare din pag. I-a)

ror erau îndreptate numai la cei care iubeau vitele și care erau cunoscuți ca oameni săritori în vreme de nevoie. Și iată că totul s-a petrecut pe neașteptate. Organizația U.T.M. ne-a strîns și ne-a întrebat ce am zice dacă ni s-ar încredința conducerea atelajelor. Toți am fost bucuroși pentru că propunerea fusese pe voia noastră. Am mers într-o seară la președinte. El ne-a ascultat cu interes păsul și a ținut să afle și părerea vîrstnicilor. Președintele și mulți vîrstnici au susținut propunerea noastră. După ce ni s-a încredințat conducerea atelajelor noi ne-am dat cuvîntul să facem treabă bună și nu ne-am întors vorba. Am însămînțat în toamna acestui an 145 hectare cu grîu, orz și rapiță. Am transportat 107 mii kg. de porumb de pe cîmp și materialul necesar pentru un staul de vite, o remiză și un porumbar. De cîte ori am fost trimiși în interesele gospodăriei n-am spus niciodată nu".

★

Vreme îndelungată membrii biroului comitetului raional au avut părerea, mult păgubitoare, că îndrumarea în muncă și sprijinul ce trebuie să-l dea tinerilor cu funcții de răspundere din gospodăriile colective nu sînt de competența lor. Experiența le-a dovedit că greșeau. Dîndu-și seama de acest lucru au pornit să muncească într-un chip nou. Datorită îndrumării practice dată în această direcție organizațiilor de bază U.T.M. din gospodăriile agricole colective acestea au început să considere contribuția la rezolvarea problemelor de producție ca parte componentă a activității lor. Urmările au fost din cele mai bune.

In toamna aceasta, sfecla furajeră a gospodăriei colective „Pămînt desțelenit" era amenințată de inundație. Organizația U.T.M. a pus în discuția utemiștilor și tinerilor din gospodărie problema salvării nutrețului din baltă. Pe loc s-a format o echipă compusă din surorile Nițu și Apostol, împreună cu utemistele Jeana Alecu, Elena Ionescu și tînăra Aristina Coipan care au primit sarcina să dea ajutor tînărului Ion Pașie, vicepreședintele gospodăriei, care primise sarcina să meargă cu colectiviștii și să recolteze toate suprafețele cu sfeclă furajeră amenințate. Datorită muncii echipei de tineret, într-o săptămînă această sarcină a fost îndeplinită.

La gospodăria colectivă din Călărașii Vechi se aglomeraseră odată mai multe lucrări; însămînțările de toamnă, arături, culesul bumbacului și al porumbului. Toate aceste lucrări cereau aceeași urgență.

Lipsă mare de brațe de muncă ducea mai ales brigada condusă de utemistul Mișu Barac. Pentru a-i veni în ajutor, organizația de bază U.T.M. a luat o inițiativă îndrăzneață: cu consimțămîntul conducerii gospodăriei, a format o echipă de șoc compusă din tinerii Ecaterina Botea, Veta Neagu, Nicolae Alexandru, Florea Stroie, Petre Istrate și Iona Gh. Petcu, cunoscuți ca cei mai buni culegători de bumbac din gospodărie. Inainte de a porni la muncă, biroul organizației de bază U.T.M. a discutat cu tinerii despre lipsa brațelor de muncă. Ei au promis că vor îndeplini zilnic cîte 3—5 norme și și-au respectat promisiunea. Neîntrecută a fost însă utemista Ecaterina Botea, care a cules în fiecare zi cîte 80 kg. bumbac, adică cinci norme și jumătate.

O acțiune importantă au întreprins, din inițiativa organizației de bază U.T.M., și tinerii Tanța Popescu, Gherghina I. Bolocan, Vasile P. Ivan, Radu A. Radu, Iordan N. Bălan și alții, de la gospodăria colectivă „Aurora" împotriva gîndacului ghebos, care pusese în mare pericol suprafețe întinse cu culturi cerealiere și legumicole.

Biroul comitetului raional U.T.M. se preocupă ca utemiștii cu funcții de răspundere în gospodăria colectivă să ducă și muncă de organizație, ceea ce îi ajută la ridicarea propriului lor nivel, la cîștigarea unei experiențe valoroase. Șapte utemiști, care îndeplinesc diferite munci în conducerea unor gospodării colective, au sarcini concrete în comitetul raional U.T.M. fiind aleși ca membri ai acestui comitet.

Mulți dintre tinerii cu funcții de răspundere sînt aleși în comitetele organizațiilor de bază U.T.M., iar alții au sarcina de propagandiști la formele de învățămînt politic. O mare parte dintre acești tineri au fost recomandați de organizațiile U.T.M. organizațiilor de bază P.M.R. pentru a deveni candidați și apoi membri de partid. Nici un utemist din cei 41 șefi de echipă, 29 brigadieri și 48 membri în consiliile de conducere ale gospodăriilor colective din raionul Călărași nu a rămas fără sarcini de organizație.

Biroul comitetului raional U.T.M. nu se mulțumește însă numai cu atît. Membrii lui au întocmit un plan pentru îmbunătățirea muncii cu tinerii care au funcții de răspundere în gospodăriile colective. Ei și-au propus printre altele să organizeze consfătuiri și întîlniri pentru schimb de experiență ale tinerilor șefi de echipă, brigadieri și membri ai consiliilor de conducere la care vor invita și vîrstnici, fruntași ai recoltelor bogate, specialiști și oameni cu o îndelungată activitate în conducerea agriculturii socialiste. Conform planului, în toate gospodăriile colective se vor organiza seri ale tinerilor zootehniști, pomicultori, viticultori și a celor de la cultura mare, pentru studierea experienței locale a celor mai buni tineri și vîrstnici din aceste sectoare.

Planul prevede și propunerea de a se intensifica schimbul de scrisori între tinerii cu munci de răspundere, pentru ca noile metode și realizări să fie cunoscute mai repede. La comitetul raional există și părerea că ar fi nimerită editarea unui buletin periodic, care să informeze pe tinerii din toate gospodăriile colective despre tot ce se ivește nou în munca unei echipe sau brigăzi de tineret. Membrii biroului comitetului raional și-au mai propus să studieze împreună cu conducerea gospodăriilor colective posibilitatea de a încredința tineretului anumite sectoare de producție. Impreună cu conducerile gospodăriilor colective vor să găsească și un sistem de stimulare care să atragă spre aceste acțiuni un număr cît mai mare de tineri. Important este și faptul că toate sarcinile din acest plan sînt în așa fel chibzuite, încît dau posibilitatea fiecărui activist, fiecărui membru al comitetului și biroului raional U.T.M. să-și ducă activitatea mai ales acolo unde muncesc tinerii, acolo unde fiecare sarcină din plan trebuie să prindă viață.

Să dăm tot sprijinul tinerilor inovatori

(Urmare din pag. I-a)

tehnic al uzinelor „Vasile Roaită" din Capitală. Din anul 1950, de cînd a luat ființă, cabinetul tehnic este într-o continuă „reorganizare". Abia de curînd s-a trecut la inventarierea cărților și probabil că odată cu acest eveniment se va afla precis și care sînt cărțile existente. Deși uzina produce utilaj pentru agricultură, cărți privind construcția acestor mașini nu prea sînt în bibliotecă. In schimb se găsesc din abundență cărți de electrotehnică și de matematici superioare.

In unele întreprinderi nu există preocupare pentru popularizarea în rîndul tineretului a problemelor celor mai importante din tematicile de inovații și mici mecanizări, organele tehnice de conducere mulțumindu-se doar cu afișarea acestora în cadrul cabinetului tehnic. Cum să se cunoască în rîndul muncitorilor de la fabrica de încălțăminte „Kirov" din Capitală tematica de inovații, cînd colectivul cabinetului tehnic și-a trecut în plan abia în trimestrul trei al anului obiectivul elementar de a întocmi și difuza planul tematic?

Sînt mulți tineri muncitori care pătrunși de dragoste pentru promovarea a ceea ce este înaintat, aduc o serie de idei prețioase în vederea perfecționării utilajului. Ei trebuie însă sprijiniți cu dragoste pentru ca ideile lor să fie îmbogățite, să-și poată întocmi documentația tehnică necesară, să realizeze prototipul. Din păcate, însă, în unele întreprinderi există încă birocrație în rezolvarea problemelor de inovații. Se întîmplă adesea ca o serie de inovații prețioase să zacă luni și ani de-a rîndul fără a fi discutate. Alte ori munca cu inovațiile se termină imediat ce inovația a fost rezolvată, fără să mai existe din partea unor tehnicieni de la cabinetul tehnic dragoste și tragere de inimă pentru aplicarea și generalizarea inovațiilor. Tînărul inginer Ion David de la Complexul C.F.R. „Grivița Roșie", de pildă, a realizat un dispozitiv pentru călire cu flacăra oxiacetilenică. Acest dispozitiv e în construcție... de un an și ceva. Același lucru s-a întîmplat și cu dispozitivul de strunjit sferic realizat de inginerul M. Mehedințeanu. Și a pus oare cineva din conducerea acestei uzine întrebarea ce aport ar aduce în producție aceste inovații, dacă s-ar aplica și generaliza? Faptele dovedesc că nu. In general, întreprinderile întîmpină unele greutăți în rezolvarea inovațiilor din lipsa unui atelier de prototipuri. La atelierele „Grivița Roșie" însă, există un atelier special amena-

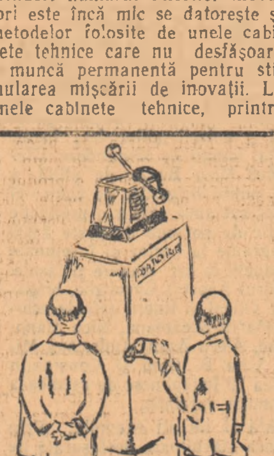

Ultima inovație confecționată în atelierul de prototipuri al Complexului C.F.R. Grivița Roșie!

jat pentru acest lucru. Necazul este că în timp ce prototipurile de inovații nu-și găsesc „rînd" conducerea tehnică a uzinei tolerează ca atelierul să confecționeze broaște de uși, ivăre etc.

Din păcate acesta nu este singurul caz. Aspecte de tărăgănare a rezolvării și aplicării unor inovații se găsesc nu numai la nivelul întreprinderilor, dar chiar în cadrul unor direcții generale și ministere, printre care se află și Ministerul Materialelor de Construcții, Direcția Centrelor Mecanice, precum și alte direcții generale din cadrul Ministerului Agriculturii. Organele Ministerului Materialelor de Construcții, de pildă, deși au primit de patru ani spre generalizare o inovație aplicată la Atelierele de reparații utilaj greu construcții (ventilul de aer comprimat răcit cu apă), ea nu a fost încă generalizată.

Faptul că într-o serie de întreprinderi numărul tinerilor inovatori este încă mic se datorește și metodelor folosite de unele cabinete tehnice care nu desfășoară o muncă permanentă pentru stimularea mișcării de inovații. La unele cabinete tehnice, printre care se află și cel al Șantierelor Navale Giurgiu, se obișnuiește să nu se înregistreze unele propuneri de inovații pe considerentul că ar fi prea „mărunte". Această situație a determinat pe inovatori să nu mai prezinte inovațiile cabinetului tehnic decît după ce și-au construit prototipul, ceea ce duce la risipă de energie și timp.

— Ce zici, merită stimulată inovația asta cu 2000 lei?
— Aşi, cel mult 200 lei. Autorul doar nu-i nici șef de secție!

In multe întreprinderi, cabinetele tehnice nu sprijină îndeajuns perfecționarea și rezolvarea pozitivă a inovațiilor. In loc să caute cu grijă „sîmburele prețios" pe care-l au unele idei de inovații, unii tovarăși de la astfel de cabinete tehnice văd numai eventualele lipsuri ale acestora și le resping cu multă ușurință, scăpînd în felul acesta și de obligația de a crea condiții inovatorului. Așa s-a întîmplat la „Atelierele de reparații utilaj greu construcții": cînd un inovator a cerut un motor vechi nefolosit, pe care să experimenteze trecerea de la alimentarea cu benzină la cea cu motorină, cererea i-a fost respinsă motivîndu-i-se că această trecere n-ar fi „rentabilă".

Centrul mecanic Ciulnița întîmpină greutăți în rezolvarea inovațiilor și în aplicarea lor din partea Direcției centrelor mecanice din Ministerul Agriculturii, care nu rezolvă în mod operativ propunerile trimise, frînînd prin unele dispozițiuni aplicarea unor inovații care ar aduce economii mari. Un exemplu concludent în această direcție îl constituie inovația privind modificarea pompei de apă I.A.R., despre care tovarășii de aici afirmă că ar fi o metodă „cunoscută" și prin urmare nu constituie o inovație. Prin acest fel de a rezolva inovațiile, tovarășii în cauză uită că și metodele cunoscute pot fi și trebuie extinse, iar cei ce le extind trebuie stimulați.

Prețuind munca inovatorilor, partidul și guvernul au stabilit norme precise de recompensare a lor. Cu toate acestea, în unele întreprinderi aceste norme nu sînt întotdeauna respectate. La întreprinderea de electricitate Cîmpina, recompensele cuvenite tinerilor inovatori se stabilesc mai ales după „impresie", după „apreciere", în loc ca ele să fie acordate pe bază de calcule tehnico-economice. In rezolvarea temelor de inovații la această întreprindere se mai folosesc adesea unele metode de-a dreptul ciudate. Pentru ca inovatorul să-și poată realiza mai ușor inovația, pentru ca să poată avea satisfacția că va fi aplicată mai curînd, i se face propunerea să „coopteze" un „colaborator mai de vază", fără de care inovația n-ar avea sorți de izbîndă. Prin această practică necinstită inginerul șef al întreprinderii a ajuns „colaborator" la multe inovații.

In unele întreprinderi ale Ministerului Căilor Ferate elanul inovatorilor este adesea frînat datorită lipsei de interes în ceea ce privește achitarea la timp a recompenselor. Din pricina unor metode greoaie practicate de tovarășii din Direcția Regională C.F.R. București, în primul semestru nu s-au achitat recompensele pentru nici una din inovațiile aplicate în acest an. Or, o condiție esențială pentru ca mișcarea inovatorilor să se dezvolte continuu este recompensarea justă și la timp.

Statul nostru a investit sume importante pentru a crea condiții care să ducă la stimularea muncii inovatorilor. Tinerii au nevoie de mai mult sprijin, de mai multă îndrumare pentru a se forma ca buni muncitori, pentru a crește din punct de vedere tehnic. Intreprinderile noastre au putința să le acorde mai mult ajutor. Există pretutindeni cadre tehnice capabile să rezolve unele probleme care frămîntă pe tinerii inovatori, există utilaj perfecționat, material tehnic documentar etc. Lipsesc, însă, în unele locuri dragostea și dorința de a contribui cu pricepere la îndrumarea primilor pași ai tinerelor vlăstare.

Este oare munca pentru realizarea planului ruptă de problema inovațiilor? Fără îndoială că nu.

Pentru ca munca de inovații să dea roade din ce în ce mai bune, e necesar ca organizațiile de bază U.T.M. să acorde o mai mare atenție impulsionării rezolvării propunerilor de inovații făcute de tineri. In colaborare cu cabinetele tehnice și cu sindicatul, organizațiile U.T.M. au datoria să popularizeze cele mai bune propuneri de inovații, să organizeze schimburi de experiență și cicluri de lecții care să ducă la creșterea nivelului tehnic și la o mai intensă participare a tineretului în mișcarea de inovații.

Sprijinind cu dragoste pe tinerii inovatori, vom valorifica bogate rezerve interne de creștere a producției și productivității muncii, de reducere a prețului de cost și astfel vom crea noi și mari posibilități de dezvoltare a economiei noastre naționale, noi și mari posibilități de creștere a nivelului de trai al oamenilor muncii.

Noi sortimente de produse zaharoase

TIMIȘOARA (de la corespondentul nostru).

Colectivul fabricii de produse zaharoase „Kandia" din Timișoara și-a îndeplinit și depășit lună de lună planul de producție. Aceasta a făcut ca planul anual să fie îndeplinit în ziua de 19 noiembrie a.c.

Noile sortimente realizate în cursul acestui an printre care amintim ciocolata „Alunetă", figurile de ciocolată pentru pomul de iarnă (ursuleți, cizmulițe, bastonașe) sau vișinile cu spirt acoperite cu ciocolată, arată că ei s-au achitat cu cinste de obligațiile amintite.

Realizările dobîndite de colectivul fabricii „Kandia" au fost posibile datorită aplicării unor importante măsuri tehnico-organizatorice. Ca urmare a acestui lucru productivitatea muncii a sporit în fiecare lună ajungînd ca în octombrie să crească cu 16 la sută. In primele rînduri ale întrecerii se află membrii brigăzilor conduse de tinerele Georgeta Gîscan, Elisabeta Halciu, Terezia Rozsazs și altele.

Pentru a dezvolta realizările obținute colectivul de aici s-a angajat să mai producă peste plan, pînă la 30 Decembrie, mai bine de 20 vagoane de diferite produse zaharoase.

MAISTRUL PETROLIST Habib Pașai

In capitala Republicii Populare Albania, Tirana, se deschide astăzi cel de al III-lea Congres al Uniunii Tineretului Muncitor din Albania. Cei mai vrednici reprezentanți ai tineretului albanez se întrunesc pentru a face bilanțul activității organizației revoluționare a tineretului din Albania, pentru a trasa noi căi, noi perspective de muncă.

Chiar de la constituirea sa, organizația tineretului albanez a fost un sprijin de nădejde al Partidului Muncii din Albania. Ea și-a închinat toate forțele pentru cauza partidului și a poporului — construirea socialismului. Ea numără astăzi în rîndurile sale peste 100.000 de tineri și tinere.

Tineretul albanez a întîmpinat Congresul Uniunii Tineretului Muncitor cu succese deosebite în muncă. Peste 8.000 de tineri muncitori au anunțat că în cinstea Congresului și-au îndeplinit planul anual. Ca rezultat al aplicării celor peste 427 propuneri de inovații și raționalizări prezentate de tineri, precum și al valorificării rezervelor interne, în decurs de 5 luni au fost realizate economii de peste 61 milioane leki

Tineretul din țara noastră urmărește cu un sentiment de bucurie succesele repurtate de tineretul albanez, și urează noi succese în muncă tineretului albanez și succes deplin lucrărilor Congresului Uniunii Tineretului Muncitor din Albania.

Habib Pașai și-a început de curînd munca la întreprinderea petroliferă din Patos. Cu toate acestea, numele tînărului maistru a devenit foarte repede cunoscut în întreaga întreprindere.

Habib Pașai s-a născut și a crescut în satul Malakastra din Hekal. Luînd parte la lupta de eliberare națională, el a străbătut — cu arma în mînă — toate regiunile țării și a participat la numeroase acțiuni militare ale celei de a 14-a brigăzi.

După eliberare, lui Habib, ca de altfel tuturor muncitorilor simpli, i s-au deschis în față căile învățăturii. El a terminat școala de șapte ani și a început să studieze literatura marxistă. A devenit prietenul cărților și al revistelor simțindu-se îndeosebi atras de activitatea culturală.

Militarul demobilizat a părăsit orașul și într-o zi a iernii trecute porni pe drumul dealurilor de la Patos.

Patos devenise un mare rezervor al „aurului negru" din Albania. Habib Pașai aflase cîte ceva din ziare, dar bineînțeles a citi nu înseamnă totuși a vedea.

— Ce meserie vrei să înveți? — l-a întrebat la direcția întreprinderii.

Rămase oarecum nedumerit. De bună seamă că nu se aștepta la o asemenea întrebare.

— Ai vrea să devii tehnician la curățatul puțurilor?

Habib nu prea gîndi mult, dar acceptă.

— La orice întreprindere te vei duce, i se spuse la direcție, fiecare muncitor necalificat se poate califica: aceasta este sarcina noastră de frunte, căci acest lucru îl cere tehnica actuală cu care sînt înzestrate întreprinderile noastre petrolifere. Curățatul puțurilor constituia o meserie nouă pentru Habib, dar el o îndrăgi curînd.

La cererea sa, el a fost primit la cursul de înaltă calificare și trei luni mai tîrziu era bine inițiat în meserie. Incepu curățirea puțurilor 374, 328, 309.

„Cu patru zile înainte de termenul fixat" — aceasta a fost prima propunere a lui Habib Pașai. Executarea ciclului tinzînd să accelereze curățirea puțurilor implica unele calcule tehnice amănunțite. Nu se putea însă realiza acest lucru fără o bună organizare a brigăzii, fără o pregătire desăvîrșită și exemplară a locului de muncă, fără crearea rezervelor indispensabile pentru curățirea unui puț. Inițiativa lui Habib privind accelerarea curățirii puțurilor deschidea largi perspective pentru sporirea productivității muncii, pentru îndeplinirea mărețelor sarcini ale celui de-al doilea plan cincinal. „Noi putem, noi trebuie să dăm țării mai mult petrol" — acesta este gîndul tînărului maistru petrolist.

...Acum cîteva zile a trebuit să mă deplasez la direcția întreprinderii petrolifere din Patos pentru a vizita sectorul Nr. II, unde lucrează tînărul Habib Pașai.

Coborînd pe panta din spre Rusigna, peste tot vezi numai puțuri cu macarale metalice, pretutindeni întîlnești motoare mici care pun în funcțiune pompele aspiratoare de petrol. Aceasta e caracteristica acestei zone de extracție. Aci lucra brigada lui Habib Pașai.

Inainte de a ajunge la locul de extracție, un zgomot neobișnuit, care creștea pe măsură ce mă apropiam, se auzea în valea Rusigna. Spun neobișnuit, căci în acest moment tractoristul lăsase să iasă tot gazul și dintr-o adîncime de 1.000 de metri se vedea ieșind odată cu godeul de ungere care aducea nisip și argilă, grămăjoare de pietre care se găseau pe stratul de petrol. Curățitul se terminase, acum trebuia grăbită închiderea puțului.

Zilele acestea, tînărul maistru petrolist Habib Pașai, care nu lucrează decît de cîteva luni pe terenurile petrolifere, a închis cel de-al 74-lea puț cu o depășire de viteză de 10 ore pentru fiecare puț, realizînd o economie de 62.930 leki.

După ce am stat mult timp de vorbă, m-am despărțit de tînărul maistru Habib Pașai. L-am revăzut mai tîrziu la cinematograful orașului cu cîțiva dintre tovarășii săi de muncă; a doua zi la bibliotecă, în sala clubului, la examenele de sfîrșit de an.

Acesta este Habib Pașai, care alături de sute de tineri muncitori petroliști, construiește viitorul Albaniei libere.

HAJDAR TOSKA

Tineretul albanez are largi posibilități de a se califica în ramura preferată. Fotografia înfățișează un grup de studenți ai Institutului Superior de Agricultură din Tirana, care se pregătesc în laborator pentru susținerea examenului de stat.

Din experienţa instructorilor raionali U.T.M.

Aproape de tineret

La Congresul al II-lea al U.T.M., atît raportul de activitate al C.C. al U.T.M., cît şi discuţiile purtate de delegaţi, au scos la iveală necesitatea întăririi legăturii permanente dintre organele U.T.M. şi masa largă a tineretului în scopul mobilizării tuturor forţelor pentru realizarea sarcinilor de producţie şi de organizaţie.

Pornind de la această necesitate, biroul comitetului raional a analizat felul cum am muncit noi în această direcţie, luînd măsuri corespunzătoare pentru lichidarea tendinţelor de birocratism şi formalism din activitatea sa şi a comitetului raional. Una din aceste măsuri se referă la activitatea grupului nostru de instructori. Atunci am constatat că avem instructori raionali capabili, care cunosc tineretul şi problemele sale, oameni iubiţi şi stimaţi de tineri. Dar în aparatul nostru se mai găseau şi activişti rutinaţi, insuficient pregătiţi ideologic şi cultural şi chiar unii ca Scarlat Ioan, a cărui atitudine morală constituia un prost exemplu în faţa tineretului. După o matură cercetare noi am eliberat pe unii dintre aceştia din muncă, împrospătînd aparatul cu utemişti capabili, care s-au distins ca organizatori pricepuţi ai tineretului.

Aceste îmbunătăţiri aduse aparatului nostru, am început să le consolidăm printr-o muncă susţinută de instruire şi educare a fiecărui activist, încît în scurt timp aceştia să devină ajutoare preţioase ale comitetului raional. Astfel, la sediul comitetului raional se fac — cu ajutorul comitetului raional de partid — expuneri în faţa activiştilor cu privire la politica partidului nostru, la evenimentele internaţionale, precum şi discuţii în jurul altor probleme menite să lărgească orizontul politic cultural al instructorilor noştri. De asemenea în ultimul timp se realizează cu regularitate un larg schimb de experienţă între instructori.

Acum sîntem în măsură să constatăm o îmbunătăţire a activităţii instructorilor noştri pe linia lărgirii legăturii acestora cu masa tineretului, a cunoaşterii problemelor care-i frămîntă pe tineri. Să luăm un exemplu. Tov. Stoica Stan, instructor al comitetului raional, are în raza sa de activitate 24 organizaţii de bază, cele mai multe fiind uzine mari ca: „Electro-Cablul", „Electro-Izolantul", fabrica „Cimentul"-Bucureşti, fabrica de sticlă, o fabrică de încălţăminte, o filatură de bumbac, 2 şantiere, un spital, 2 şcoli profesionale şi alte organizaţii care numără peste 3000 utemişti. Aceste uzine îşi îndeplinesc planul ritmic; uzinele „23 August" deţin drapelul de întreprindere fruntaşă pe ramură, uzina „Republica" are menţiune pe ramură de producţie, iar organizaţia de tineret deţine drapelul de organizaţie fruntaşă pe raion. Nu este uşor să controlezi şi să ajuţi în muncă asemenea organizaţii. Este drept că tov. Stoica nu munceşte singur. El este ajutat în permanenţă de un grup de instructori extrabugetari, al căror număr în anumite perioade creşte pînă la 10—12 tovarăşi.

Folosirea acestui activ în rezolvarea sarcinilor curente îi dă posibilitatea să cunoască bine activitatea din întregul grup şi îi creează condiţii să se ocupe de studierea atentă a unor probleme deosebite pentru organizaţiile de bază.

De pildă, în organizaţia de la „Noua filatură de bumbac" s-a constatat că activitatea brigăzilor de producţie nu era la nivelul dorit. Nici gazetele de perete ale brigăzilor şi nici postul U. T. M. de control nu mai desfăşurau o activitate rodnică. Prima grijă a instructorului Stoica Stan a fost aceea de a se consulta cu tinerii asupra cauzelor care au determinat această stare de lucruri. Apoi trebuia stabilit dacă există dorinţa din partea lor de a lucra constituiţi în brigăzi. Tinerele muncitoare Paraschiva Bucur, Constanţa Stoica şi alţi tineri, şi-au exprimat dorinţa să lucreze constituiţi în brigăzi. Pentru realizarea dorinţei acestora, instructorul s-a consultat cu organizaţia de partid, conducerea fabricii, cu sindicatul şi, ajutînd comitetul U.T.M., au stabilit împreună măsurile corespunzătoare reactivizării brigăzilor şi a posturilor U.T.M. de control. Rezultatul măsurilor luate s-a dovedit bun. Astăzi funcţionează 6 brigăzi care-şi îndeplinesc planul.

De asemenea, la Atelierele Construcţii 215, din discuţiile purtate cu tinerii Ion Florea, Ion Desişu, Gheorghe Mănescu, tov. Stoica Stan a constatat că nu sînt cunoscute căile ridicării productivităţii muncii şi reducerii preţului de cost. De aceea, cu ajutorul secţiei de propagandă a comitetului raional U.T.M. s-a ţinut o conferinţă cu tema: „Creşterea productivităţii muncii şi reducerea preţului de cost", la care au participat toţi tinerii.

Instructorul raional trebuie să fie pregătit să ia măsuri şi să ajute la îndreptarea lucrurilor în toate compartimentele muncii de U.T.M. Astfel, tov. Stoica a ajutat utemiştilor de la fabrica „Cimentul"-Bucureşti, să îmbunătăţească activitatea cercurilor politice, iar la fabrica de încălţăminte „Ştefan Gheorghiu" să reactivizeze un număr de utemişti care nu mai trăiau viaţă normală de organizaţie. Dacă autoritatea instructorului este recunoscută — şi trebuie spus că tov. Stoica se bucură de această autoritate — atunci sfera problemelor pe care i le ridică utemiştii este foarte largă şi e firesc să fie aşa. Tov. Stoica a fost sezisat de secretarul comitetului U.T.M. de la Fabrica de sticlă, că în secţia întreţinere — datorită proastei organizări a producţiei — nu se respectă ziua de muncă de 8 ore pentru strungari. Putea trece nepăsător pe lîngă un asemenea lucru? Bineînţeles că nu şi cu puţină strădanie lucrurile au fost puse la punct.

O mare atenţie trebuie să acorde instructorul raional cadrelor din organizaţiile de bază. El este cel mai aproape de secretarii şi membrii comitetelor U.T.M., îi poate sfătui, încuraja în momente mai grele şi ajuta practic să rezolve problemele pe care le ridică zilnic viaţa. Şi în acest domeniu, cele cîteva exemple cunoscute de comitetul raional dovedesc că tov. Stoica s-a orientat bine. În comitetul U.T.M. de la „Cimentul"-Bucureşti, responsabil cultural sportiv este tov. Maria Sîrbu, o fată inimoasă, dar la început lipsită de exeperienţă, insuficient pregătită. Ea s-a bucurat în mod special de atenţia instructorului. Acum este unul dintre cei mai activi membri ai comitetului, munceşte frumos, cu iniţiativă. Răţoi Dumitru, secretarul organizaţiei de secţie nr. 1 de la „Ştefan Gheorghiu" a fost convins de instructor să-şi continuie studiile şi acum este elev al liceului seral. Secretarul organizaţiei de la atelierele Construcţii 215, Nucu Decebal, era un tînăr încăpăţînat, care-şi jignea tovarăşii de muncă, avea obiceiul să bruscheze oamenii etc. A fost necesară multă răbdare şi perseverenţă pentru îndreptarea acestui tînăr, dar rezultatele obţinute au răsplătit cu prisosinţă eforturile instructorului.

Mai sînt şi alte exemple.

Se poate spune oare că tov. Stoica Stan este un activist desăvîrşit? Nicidecum. Este un om cu calităţile şi slăbiciunile lui. Mai are încă foarte multe de învăţat pentru a putea face faţă nobilei, dar grelei munci de educator şi sfătuitor al tineretului. Am vorbit despre el însă, pentru că cunoaşte şi trăieşte frămîntările tinerilor, ştie să se apropie de ei cu modestie e alături de tineri şi la muncă şi la distracţii.

VICTOR TIRIACHIU
prim secretar al Comitetului raional U.T.M. „23 August"-Bucureşti

Studenţii Institutului de Cultură Fizică şi Sport îşi însuşesc în timpul anilor de studenţie nu numai cunoştinţe teoretice, ci şi deprinderi practice sportive.

In fotografie: **studenta Elena Tătaru, din anul II executînd un exerciţiu la bară.**

Foto: D. F. DUMITRU

Muncă educativă cu elevii şcolilor mixte

Incepînd cu acest an şcolar, clasele 1-8 ale şcolilor de cultură generală din ţara noastră, au devenit mixte. In anii următori, învăţămîntul mixt se va extinde treptat şi la celelalte clase.

Pentru a grăbi închegarea noilor colective de elevi în clasele care au devenit mixte, directorii şcolilor şi diriginţii claselor au acordat o deosebită atenţie muncii educative, colaborînd îndeaproape cu organizaţiile U.T.M. şi de pionieri. Astfel, elevii noi veniţi în clasele devenite mixte au fost familiarizaţi cu tradiţiile şcolii respective şi au fost antrenaţi în diferite acţiuni comune care au deschis membrilor colectivului o perspectivă atrăgătoare, accesibilă perioadei respective, dezvoltîndu-le gustul pentru studiu şi munca obştească.

Un mijloc eficace pentru formarea noilor colective la Şcoala medie mixtă din Cîmpulung Moldovenesc. l-a constituit munca în comun a băieţilor şi fetelor în atelierul practic şcolar şi pe parcela agricolă experimentală, iar la Şcoala medie mixtă nr. 2 din Botoşani, înfiinţarea cercurilor artistice şi ştiinţifice a dat rezultate bune.

Printre şcolile fruntaşe sînt Şcoala medie mixtă din Cîmpulung Moldovenesc, Şcoala medie mixtă nr. 1 din Suceava, Şcoala medie mixtă nr. 1 din Bacău, Şcoala elementară de 7 ani din comuna Pîngăraţi, raionul Piatra Neamţ, regiunea Bacău, Şcolile medii mixte nr. 3 şi 4 din Tg. Mureş şi altele.

Activitatea instructiv-educativă din noile şcoli mixte este permanent îndrumată de cabinetele pedagogice. Se organizează de asemenea consfătuiri şi consilii pedagogice la care participă cadre didactice, reprezentanţi ai organizaţiilor de tineret şi ai comitetelor de părinţi. Aici sînt analizate pe larg problemele metodice ale educării noilor colective de elevi.

(Agerpres)

A 11-a sesiune a Adunării Generale a O. N. U.

Cu privire la încercările nedemne de a sprijini forţele antipopulare din Ungaria

Cuvîntarea rostită de D. T. Şepilov

NEW YORK 22 (Agerpres). — TASS transmite cuvîntarea rostită de D. T. Şepilov, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., la şedinţa plenară din 21 noiembrie 1956 a Adunării Generale a O.N.U.:

Domnule Preşedinte,
Domnilor!

Voi fi scurt. Delegaţia sovietică consideră necesar să facă cîteva observaţii în legătură cu dezbaterile care s-au desfăşurat în Adunarea Generală pe marginea proiectului de rezoluţie cuban. După cum era şi de aşteptat nici delegaţia Cubei, care a prezentat rezoluţia ei calomnioasă cu privire la pretinsele deportări în masă de unguri de către Comandamentul militar sovietic, dincolo de hotarele Ungariei, nici cei care au sprijinit această rezoluţie nu au putut cita nici un fel de fapte în sprijinul afirmaţiilor lor neîntemeiate.

Aceste dezbateri nu au făcut decît să confirme avertismentele delegaţiei U.R.S.S. şi ale unei serii de alte delegaţii. Toate aceste calomnii au avut scopul de a înrăutăţi situaţia internaţională, de a otrăvi atmosfera O.N.U. cu miasmele suspiciunii şi neîncrederii, de a abate atenţia opiniei publice mondiale de la problemele de importanţă cu adevărat vitală pentru cauza păcii, în primul rînd de la problemele privind agresiunea militară a Angliei, Franţei şi Israelului împotriva Egiptului.

Delegatul S.U.A., dl. Lodge, încercînd să vină în ajutorul delegatului cuban care nu a fost în stare să facă faţă împrejurărilor, a depus numeroase eforturi pentru a crea aparenţa unei argumentări. Totuşi, procedeul pe care l-a folosit nu s-a distins printr-o mare fineţe diplomatică. El a numit cîteva puncte geografice din Ungaria şi Romînia, precum şi cîteva adrese din Budapesta, şi le-a legat apoi arbitrar de legenda deportărilor în masă. Dl. Lodge a contat probabil că va fi crezut pe cuvînt.

Vă amintiţi cu ce efect a citat aici dl. Lodge date şi adrese. Poate că acest patos a putut produce o anumită impresie asupra unei persoane neinformate. Dar, înainte de toate, se pune întrebarea — pe ce fapte s-a bazat delegatul american? Se vede că nu dispune de fapte. El a considerat posibil să vorbească de la această tribună de răspundere, folosind orice fel de zvonuri suspecte lansate în Ungaria de anumite elemente în anumite scopuri şi datorită acestui fapt s-a pus într-o situaţie penibilă.

Intr-adevăr, pentru a-şi dovedi afirmaţiile dl. Lodge s-a referit — de exemplu — la emisiunea din 14 noiembrie, ora 15 Gmt, a „postului oficial de radio Budapesta". În faţa mea se află textul acestei emisiuni. Despre ce este vorba în ea? În primul rînd, aceasta nu este emisiunea „postului oficial de radio Budapesta", după cum a afirmat dl. Lodge, ci retransmisiunea unui reportaj din oraşul Szolnok, în care se relatează cum se reia munca normală în întreprinderile industriale ale regiunii. In al doilea rînd, în această emisiune de radio nu există nici un fapt şi nici o afirmaţie directă privind deportarea unor unguri în Uniunea Sovietică. In ea este vorba numai despre zvonuri (repet *despre zvonuri!*) potrivit cărora din Budapesta s-ar fi trimis deţinuţi în vagoane închise spre răsărit. Reporterul din Szolnok remarcă în legătură cu aceasta că „feroviarii ar fi (ar fi!) reînceput greva".

Astfel, după cum vedeţi, aici a fost comisă o denaturare evidentă.

Reprezentantul S.U.A. a afirmat în continuare că garnituri cu unguri deportaţi în Uniunea Sovietică au trecut prin Debreţin, Miszkolcz şi a numit chiar zilele în care garniturile au trecut prin aceste oraşe: 9, 11 şi 13 noiembrie. Am rugat să se verifice aceste fapte şi am primit declaraţii telegrafice ale unor persoane şi organizaţii competente. Permiteţi-mi să vă aduc la cunoştinţă cîteva din aceste documente.

Şeful gării Debreţin, Imre Lacko, care prin funcţiunea sa trebuie să ştie ce trenuri trec prin gara sa, comunică: „Declar cu deplină răspundere în faţa legii că în zilele de 9, 11 şi 13 noiembrie nu am văzut şi nu cunosc nici un fel de garnituri care să fi transportat deţinuţi unguri în Uniunea Sovietică". Josef Szabo, conductor de tren de la gara Debreţin, confirmă: „Eu, Szabo Josef, conductor de tren, declar că nu am văzut ca prin Debreţin să fi fost transportaţi cetăţeni unguri spre răsărit". Există şi numeroase alte declaraţii analoage ale unor feroviari din Debreţin. Dacă lucrurile s-ar fi petrecut aşa după cum le-a prezentat aici reprezentantul S.U.A., dacă prin Debreţin ar fi trecut cu adevărat trenuri cu unguri deportaţi, dacă persoanele care se aflau în aceste trenuri ar fi cerut într-adevăr din vagoane, după cum a spus el, să li se ajute să fugă, dacă ei ar fi transmis într-adevăr scrisori etc. — de acestea trebuiau să ştie desigur, înainte de toate, lucrătorii de la nodul feroviar Debreţin. Dar ei neagă existenţa unor astfel de fapte.

La fel stau lucrurile şi la Miszkolcz. Iată ce declară printre altele Sandor Garadnay, membru al Consiliului Muncitoresc Executiv al Căii ferate Miszkolcz domiciliat în oraşul Miszkolcz, strada Vorosmarthy, nr. 128. „La 14 noiembrie a.c. am aflat că la Miszkolc se răspîndesc zvonuri că tineri unguri ar fi deportaţi în Uniunea Sovietică. Aceasta mi-a spus-o şi Geza Nyir, preşedintele Consiliului Muncitoresc Feroviar. La Miszkolc s-a vorbit în general mult despre aceasta. La aceasta am răspuns oamenilor că aceste zvonuri trebuie verificate. In acest scop am stat de vorbă şi cu şeful gării pentru a afla de la el unde este adevărul. El mi-a răspuns că zvonurile nu corespund realităţii. L-am rugat pe şeful gării ca el să informeze Consiliul regional. I-am spus că Consiliul Muncitoresc Borsod se interesează de asemenea de această problemă, deoarece în oraş au fost răspîndite asemenea zvonuri şi că vreau să vorbesc la radio şi să spun adevărul".

Cetăţeanul Sandor Garadnay a examinat zvonurile privind pretinsele deportări de tineri unguri din Ungaria şi s-a convins că ele nu au nici un temei. In concluzie el declară categoric: „După toate acestea consider că zvonurile privind deportarea de tineri în Uniunea Sovietică sînt o născocire a provocatorilor. Există oameni care încearcă să creeze în rîndurile oamenilor muncii unguri o stare de spirit antisovietică".

Pentru a da în mod evident un caracter dramatic cuvîntării sale dl. Lodge a afirmat aici că din Budapesta ar fi fost deportaţi chiar răniţi, care se aflau în spitale, şi elevi. El a citat chiar şcoala Vorosmarty. Iată ce, declară în legătură cu aceasta persoanele competente. Abrani Sandor, lucrător al Consiliului Orăşenesc Budapesta, care se ocupă de problemele şcolilor, comunică: „In ciuda zvonurilor, noi, cea de a 10-a secţie şcolară a Consiliului Capitalei, nu avem cunoştinţă de cazuri concrete şi nu am primit nici un fel de ştiri sau informaţii despre cazuri concrete, în care elevi ai şcolilor din Vorosmarty să fi fost arestaţi sau deportaţi undeva".

In sfîrşit, primarul oraşului Budapesta, Kalman Pongrac, a considerat de datoria sa să facă următoarea declaraţie:

„După zdrobirea contrarevoluţiei din Ungaria, contrarevoluţionarii luptă cu o armă nouă — calomnia, încearcă să submineze prietenia dintre Uniunea Sovietică şi Ungaria, răspîndesc zvonuri...

La 12 noiembrie, declară calomniatorii, trupele sovietice ar fi luat tineri şi răsculaţi răniţi din spitale şi i-ar fi dus în Uniunea Sovietică. Toţi la noi ştiu că aceasta este o calomnie absurdă şi aceste născociri nu pot fi şi nu vor putea fi dovedite de contrarevoluţionari nici măcar cu un singur exemplu concret. Scopul acestei minciuni şi calomnii absurde nu este de a spune adevărul cercurilor largi ale opiniei publice, ci de a încerca să ascundă înfrîngerea reacţiunii.

Populaţia Budapestei vrea pace şi linişte, vrea să trăiască în siguranţă şi nu doreşte să se întoarcă timpurile în care nu era garantată securitatea vieţii şi integritatea averii, timpurile în care contrarevoluţionarii au călcat în picioare cele mai elementare noţiuni ale libertăţii personale.

Ajunge cu minciunile. Să ni se dea posibilitatea să trăim paşnic, ca să ne putem îndeplini într-un termen scurt sarcina noastră şi să reconstruim Budapesta. Rugăm să fim sprijiniţi în această acţiune, pentru ca să înceteze calomniile stîngace împotriva noastră. Să nu se facă încercări de a îngreuna dezvoltarea paşnică a poporului nostru mult încercat. Să nu fie calomniată ţara care ne acordă un ajutor multilateral — Uniunea Sovietică".

Urmează semnătura — K. Pongrac, preşedintele Comitetului Executiv al Consiliului Orăşenesc din Budapesta.

Acestea sînt faptele. Şi aceste fapte se ridică elocvent împotriva d-lui Lodge. Dînd zvonuri necontrolate, drept autentice, el s-a pomenit, după cum vedeţi, într-o situaţie care nu ar trebui admisă într-o instanţă atît de înaltă ca Organizaţia Naţiunilor Unite.

Reprezentantul S.U.A. a afirmat în continuare că sutele de milioane de dolari alocate de Congresul american conform aşa numitei legi „Cu privire la asigurarea securităţii mutuale" ar fi întrebuinţate pentru „a umple cu mîncare stomacul cetăţenilor Europei răsăritene". Faptele sînt încăpăţînate şi ele dovedesc că în realitate fondurile alocate în baza legii de mai sus nu sînt de fel folosite spre binele oamenilor, ci cu totul în alte scopuri — antipopulare, întunecate.

Iată ce scriu martori oculari — ziariştii sovietici V. Şcegolev şi M. Makoveev, care au vizitat unul din depozitele de arme confiscate de la contrarevoluţionari: „Am fost uimiţi de uriaşa cantitate de diferite arme ale morţii folosite împotriva patrioţilor unguri, împotriva comuniştilor, muncitorilor fruntaşi şi activiştilor Ungariei populare. Intr-un lung depozit încăpător erau aşezate în grămezi mari mii de puşti, carabine, pistoale automate, mitraliere, revolvere de cele mai diferite sisteme şi mărci. Aici ne-au fost arătate şi carabine americane cu încărcare automată şi mitraliere de mînă germane „Mg-34" şi „Mg-42", şi revolvere cu ţeavă lungă Parabellum, şi revolvere americane Colt, revolvere austriace Hasser, Browninguri belgiene, Walthere germane. Tot acest armament a fost trimis în Ungaria din străinătate. Cu aceste mitraliere, arme automate şi pistoale bandiţii cu chip de bestii asasinau locuitori paşnici din oraşele şi satele Ungariei, ucideau femei şi copii lipsiţi de apărare. Folosind aceste arme ei jefuiau magazine, atacau spitale şi clinici, săvîrşeau josnice acţiuni banditeşti".

In sfîrşit, dl. Lodge nu poate să nu ştie că aici, la New York, există „un comitet extraordinar pentru trimiterea de armament în Ungaria", care şi-a permis chiar să convoace un miting public duminică 11 noiembrie în clădirea Chateau-Gardens.

Acest comitet a desfăşurat o intensă activitate pentru a asigura, după cum se spune în rezoluţia sa, „livrarea imediată a tuturor tipurilor de arme prin toate mijloacele posibile" rebelilor unguri.

Străduindu-se să justifice legea americană cu privire la alocările pentru activitatea subversivă, lege fără precedent în istoria statelor şi care a fost criticată aici pe bună dreptate, dl. Lodge a tulburat zadarnic memoria marelui Abraham Lincoln. Se ştie că Lincoln a luptat împotriva proprietarilor de sclavi exprimînd tendinţele progresiste ale epocii sale. Judecînd după cele auzite de noi de la această tribună, dl. Lodge şi cei ce gîndesc la fel cu el sînt apărătorii forţelor antipopulare cele mai reacţionare din Ungaria, şi nu numai din această ţară, forţe care şi-au trăit traiul.

Nu este oare o îndrăzneală prea mare să invoci tradiţiile cu adevărat nobile ale democraţiei americane pentru a apăra reacţiunea înveterată şi să citezi marele nume al lui Lincoln în încercarea de a justifica alocările pentru activitatea subversivă?

Dacă dl. Lodge a încercat totuşi să vorbească aici despre devotamentul său faţă de democraţie, ministrul Afacerilor Externe al Spaniei, care îi împărtăşeşte vederile în problema ungară, a renunţat la această ficţiune. Şi aceasta nu este întîmplător. Dl. Artajo nu consideră necesar să-şi ascundă vechile simpatii bine cunoscute tuturor. El a făcut aici o comparaţie între Budapesta din anul 1956 şi Madridul din anul 1936. Este o paralelă cu adevărat semnificativă, deoarece la Budapesta, la fel ca şi la Madrid, forţele sănătoase ale poporului, forţele progresului, s-au opus forţelor negre ale fascismului. Insă în timp ce la Madrid fasciştii cu ajutorul lui Hitler şi Mussolini au repurtat victoria şi au aruncat poporul în prăpastia calamităţilor şi nedreptăţilor, la Budapesta ei au fost zdrobiţi.

Şi probabil că tocmai această împrejurare îl amărăşte astăzi într-atît pe delegatul Spaniei.

Dl. Artajo este gata să meargă şi mai departe decît delegaţia Cubei. El încearcă să ameninţe declarînd că adepţii măsurilor extreme în O.N.U. pot „conta pe fermitatea şi hotărîrea guvernului spaniol". Judecînd după acest ton războinic la Madrid probabil că există unii care încep să uite experienţa lamentabilă a „diviziei albastre".

S-ar părea că declaraţii de acest gen ar fi trebuit să pună în gardă pe mulţi, şi îndeosebi pe reprezentanţii acelor ţări care încă nu prea de mult au băut din cupa amară a grelelor încercări în anii celui de-al doilea război mondial.

Reprezentantul Danemarcei a amintit aici despre vremurile grele ale ocupaţiei hitleriste la care a fost supusă ţara sa. Dl. Pineau a vorbit despre ororile de la Buchenwald. Dar cine altul decît armata sovietică, pe care amîndoi caută astăzi s-o ponegrească, a eliberat cu preţul sîngelui ei o parte din teritoriul danez? Cine altul decît armata sovietică şi-a adus contribuţia hotărîtoare la salvarea omenirii de lagăre ca Maidanek, Oswiecim şi Buchenwald?

Domnul Pineau, domnul Spaak în prima sa cuvîntare şi alţi cîţiva subliniază că sînt socialişti. Dar cum se pot îmbina convingerile lor socialiste cu faptul că împreună cu dl. Artajo ei apără pe complotiştii fascişti din Ungaria? De ce n-au găsit ei nici un cuvînt pentru a condamna atrocităţile groaznice săvîrşite de rebelii contrarevoluţionari la Budapesta şi în alte oraşe ale Ungariei? Aceste atrocităţi sînt fixate doar pe sute de fotografii publicate în reviste şi ziare accesibile lor!

Dl. Martino a dezvoltat aici un argument oarecum neaşteptat din punct de vedere al dreptului. El s-a străduit să ne convingă că problema ideologiei rebelilor şi a intenţiilor lor nu are nici o importanţă. În felul acesta el îi absolvă dinainte de păcate pe participanţii la această rebeliune antipopulară, care ameninţa să arunce Ungaria în haosul lipsei de drepturi şi terorii fasciste. Victimele terorii fasciste, rudele şi prietenii miilor de oameni care au murit de mîna participanţilor la putchul contrarevoluţionar, nu vor fi niciodată de acord cu acest mod de a aborda problema.

Domnilor! Calculele care ţintesc departe ale organizatorilor putchului fascist din Ungaria s-au dovedit a fi neîntemeiate. Poporul ungar a trecut cu cinste prin încercări restabilindu-şi viaţa normală. Reacţiunea internaţională nu a reuşit să facă o breşă în sistemul statelor socialiste şi nu ne rămîne decît să dăm din umeri atunci cînd dl. Lloyd şi alţi cîţiva vorbitori încep deodată să formuleze raţionamente atît de neaşteptate din partea lor că evenimentele din Ungaria ar putea zdruncina mişcarea muncitorească internaţională. In această privinţă dl. Lloyd poate fi liniştit. Atacurile tot mai intense ale reacţiunii, campania furibundă pe care presa monopolurilor capitaliste o desfăşoară în prezent în întreaga lume împotriva partidelor comuniste nu face decît să contribuie la unitatea şi consolidarea mişcării muncitoreşti internaţionale şi s-o călească.

Aşadar, dezbaterile asupra evenimentelor din Ungaria, impuse Adunării cu scopul efectuării unei largi operaţiuni politice îndreptate împotriva ţărilor lagărului socialist, n-au dat rezultatele scontate de organizatorii lor. Ele au contribuit numai la demascarea planurilor de reînviere a „războiului rece".

Aceasta este însă numai o latură a chestiunii. Cealaltă latură este că încercările de a se folosi aceste discuţii pentru speculaţii politice respingătoare submînează în mod serios prestigiul O.N.U. Cei care au inspirat aceste dezbateri înţeleg oare pînă la capăt încotro împing lucrurile? O organizaţie internaţională care uneşte zeci de ţări ale lumii nu poate să aleagă calea opunerii unui grup de state altui grup, calea provocării de disensiuni bazate pe deosebiri de ideologie.

Delegaţia sovietică a considerat şi consideră că rezoluţia prezentată de delegaţia Cubei e în esenţă provocatoare şi trebuie respinsă la fel ca şi amendamentele, care nu schimbă nimic din fondul ei. De aceea vom vota împotriva acestei rezoluţii.

De cîteva zile în această sală a Organizaţiei Naţiunilor Unite, precum şi în întreaga presă capitalistă, se face intenţionat vîlvă în jurul aşa-numitei „probleme ungare". Că toate acestea nu sînt în avantajul Ungariei este clar fără nici un fel de comentarii. Poporul ungar are nevoie acum de un singur lucru — să i se dea posibilitatea să normalizeze condiţiile de viaţă în oraşe şi sate, să întărească ordinea şi liniştea în întreaga ţară, şi să se pună capăt calomniei nedemne a Ungariei socialiste de către forţele negre ale reacţiunii.

Nu este oare clar că nu întîmplător se intensifică isteria anticomunistă şi antisovietică deşănţată? De dimineaţa pînă seara tîrziu la Organizaţia Naţiunilor Unite au loc discuţii artificial întreţinute cînd despre pretinsa „deportare" de unguri, cînd despre genocid, iar în spatele acestei perdele de fum forţele agresiunii imperialiste născocesc noi planuri primejdioase despre care ne-a vorbit chiar acum de la această tribună reprezentantul Republicii Siriene, dl. Zein Ed Din.

El a declarat aici că în ultimele zile are loc o intensă concentrare de trupe ale agresorului la frontierele israeliano-siriană şi israeliano-iordaniană. Cerul sirian este neîncetat brăzdat de avioane străine. Aceste fapte constituie un teribil avertisment şi O.N.U. nu le poate trece cu vederea.

Nu a sosit oare timpul ca O.N.U. să se ocupe de problemele realmente importante şi într-adevăr urgente ale actualei situaţii internaţionale şi, în primul rînd, de problemele legate de agresiunea Angliei, Franţei şi Israelului împotriva Egiptului? Se ştie doar că trupele agresorilor se mai află pe teritoriul Egiptului. Iar acum auzim vorbindu-se aici de fapte şi mai alarmante care arată că forţele negre ale agresiunii imperialiste pregătesc acţiuni militare şi împotriva altor state ale lumii arabe. Tocmai acestea sînt problemele care trebuie examinate neîntîrziat în Organizaţia Naţiunilor Unite.

ACTUALITATEA pe scurt

Peste 100 de operaţii de inimă făcute la Spitalul Colţea

Peste 100 de operaţii de inimă au fost făcute în ultimii trei ani în secţia de chirurgie a Institutului de terapeutică al Academiei R.P.R. de la Spitalul Colţea din Bucureşti.

Acest bilanţ este mîndria medicilor şi ajutoarelor lor de la acest important institut medical. In 88 la sută din cazurile operate în aceşti trei ani au fost obţinute rezultate excepţionale care au deschis perspectiva dezvoltării acestei ramuri a chirurgiei.

Conduşi de academicianul N. Hortolomei — iniţiatorul operaţiei pe cord în ţara noastră, şeful secţiei de chirurgie, a Institutului de terapeutică al Academiei R.P.R., numeroşi chirurgi printre care dr. T. Ghiţescu, dr. T. Sedlacek, dr. E. Papahagi, dr. E. Maliţchi şi mulţi alţii s-au specializat în intervenţiile chirurgicale pe cord. Ei execută astăzi cu succes operaţii grele salvînd viaţa multora din bolnavii de inimă.

Activitatea Filialei E.S.P.L.A. din Tg. Mureş

„Poştaşul cobori de pe bicicletă în faţa unei case scunde, cu o poartă vopsită galben de pe care căzuseră porţiuni mari de vopsea.

Cîndva scîndurile gardului erau proaspăt geluite, dar acum printre crăpături se putea privi cu uşurinţă în curte. Casa cu două ferestre, poarta şi gardul gri, toate abia ocupă 20 paşi din lungimea străzii. Poştaşul a ales crăpătura cea mai mare şi a privit dacă nu cumva în curtea pustie se vede vreun cîine, apoi a încercat poarta şi neauzind nici un lătrat a intrat. Cu o voce „oficială" a strigat:

— Alo! O telegramă!..."

Aşa începe acţiunea romanului „Speranţa" al tînărului scriitor maghiar Papp Ferenc, apărut zilele acestea în E.S.P.L.A. (Filiala din Tg. Mureş). Socot că ar fi necesar să subliniem cîte ceva despre această tînără, chiar cea mai tînără filială a Editurii de stat pentru literatură şi artă.

Infiinţată cu un an în urmă, scopul principal al acestei instituţii a fost, fără îndoială, sprijinirea dezvoltării literaturii originale maghiare din ţara noastră şi popularizarea în rîndul iubitorilor de literatură şi cititorilor maghiari a celor mai de seamă opere ale scriitorilor romîni clasici şi contemporani. Deşi tînără, această instituţie se poate mîndri pe lîngă steagul de redacţie fruntaşă din E.S.P.L.A., cu realizări de seamă. Dacă în cursul anului 1955, în cele numai cîteva luni de activitate, s-au tipărit 5 lucrări, în cele 11 luni ale acestui an au fost tipărite nu mai puţin de 18 lucrări. Numai zilele acestea în afară de romanul „Speranţa" standurile librăriilor s-au îmbogăţit cu noi cărţi: o culegere de nuvele ale scriitorului Gagy Laszlo intitulată „O zi memorabilă", traducerile în limba maghiară a „Operelor alese" ale neuitatului povestitor Ion Creangă şi romanul „Moromeţii" al lui Marin Preda. Sînt sub tipar: un volum de nuvele (20 la număr) adunate de-a lungul unei îndelungate şi rodnice activităţi scriitoriceşti a lui Molter Karoly care va vedea lumina tiparului sub titlul de „Zîmbete de luptă" şi studiile literare ale criticului Szentimrei Jenö. Tot sub tipar se află traducerea în limba maghiară a nuvelei „Cronică de cîmpie" a lui Petru Dumitriu.

De mulţi ani nimeni nu a publicat vreo culegere din folclorul bogat şi variat al secuilor. Din această cauză, vestea că este în curs de apariţie un astfel de volum a fost primită cu o deosebită bucurie. Culegerea aparţine profesorului Konsza Samuel şi a elevilor lui din Sf. Gheorghe. În cele aproximativ 800 pagini vor fi tipărite cele mai reprezentative povestiri, balade, glume, zicători din folclorul bogat al secuilor.

M. MUNTEANU

Noi filme documentare romîneşti

Printre noile filme documentare romîneşti, producţii ale studioului „Alexandru Sahia" care vor rula pe ecranele din Capitală şi din ţară se numără „Lacul Roşu", un film în culori în regia lui Dumitru Dădîrlat, operator — Carol Covaci, „Jurnal de bord" film în culori care aduce pe ecran imagini din activitatea unui vas de pescari, regizor Ion Radu, imagine Constantin Dembinschi, „Primii paşi în sport" în regia lui Ion Blidaru, şi filmul în culori „Istria", în regia lui Ion Bostan, imaginea Ilie Cornea.

Despre „Săptămîna teatrelor de păpuşi din regiuni", eveniment care a avut loc de curînd în Capitală, au realizat un documentar regizorul Dumitru Done şi operatorul Ilie Cornea.

Frumuseţea muntelui Retezat, fauna şi flora lui interesantă, constituie subiectul unui nou film documentar aflat în perioada de finisare la studioul „Alexandru Sahia". Regia filmului o semnează Erwin Szekler.

Regizorul Mirel Ilieşu şi operatorul Ernest Bradu lucrează la un nou reportaj cinematografic pe ecran lat intitulat „Lacul Razelm", care va oglindi frumuseţile Deltei Dunării.

Aceeaşi echipă turnează un interesant documentar în culori pe ecran obişnuit, intitulat „Plecarea păsărilor din Deltă".

Instantanee

Ce simplu ar fi...

Mă aflam cu treburi prin Bacău. Cînd s-a apropiat ora prînzului am început să mă gîndesc unde aş putea lua masa. Iată că văd o firmă: Restaurantul lacto-vegetarian „Mureşul". Mi-am amintit atunci de un mic restaurant asemănător în Piaţa Unirii din Cluj. Incăpere nu prea mare, cu perdele albe la ferestre, cu măsuţe mici, curate. Un interior plăcut, îmbietor.

Cu această imagine în gînd am intrat la „Mureşul". Decepţia mea a fost mare. Interiorul acestui restaurant nu se deosebea cu nimic de acel al unui „birt economic" de pe vremuri.

Mozaicul de pe jos nu era prea curat; mesele erau acoperite cu nişte feţe de masă la origine albe dar acum pătate şi de o culoare dificil de stabilit; paltoane se aflau peste tot locul pentru că nu se vedea nici un cuier. Cît priveşte halatele ospătarelor, mai toate tinere, erau cam de culoarea feţelor de masă, iar părul le era în dezordine.

Aspectul interior al acestui restaurant, faptul că mai tot timpul este neîncălzit, e de natură să te facă să renunţi încă de la uşă de a încerca şi calitatea mîncării. S-ar putea ca mesele servite aici să fie bine preparate şi gustoase, dar nu le-am gustat, aşa că nu spun nimic.

Mă gîndeam însă cît de puţin ar trebui pentru ca să se schimbe aspectul acestui restaurant. E nevoie doar de puţină străduinţă, în primul rînd din partea responsabilului, pentru ca localul să-şi schimbe complect înfăţişarea. Să fie oare atît de greu de realizat aceste „mici" măsuri elementare de igienă şi curăţenie?

R. ŞERBAN

După încheierea discuțiilor în așa-zisa „problemă ungară"

La O. N. U. au reînceput dezbaterile de politică generală

Corespondență din New York

Miercuri a fost ultima zi în care Adunarea Generală a O.N.U. a dezbătut așa-zisa „problemă ungară".

Discuțiile purtate pînă acum au dovedit justețea punctului de vedere exprimat de delegația U.R.S.S. și de alte delegații cu privire la scopurile zarvei create în jurul „problemei ungare". Inițiatorii rezoluției cubaneze au avut scopul de a înrăutăți situația internațională, de a împiedica normalizarea vieții în Ungaria, de a crea în sînul O.N.U. neîncredere și suspiciune și, totodată, de a abate atenția opiniei publice și de a împiedica pe delegații la O.N.U. să discute problemele de importanță vitală pentru cauza păcii, cum este aceea a agresiunii împotriva Egiptului.

In cadrul dezbaterilor de miercuri, rezoluția calomnioasă a Cubei a fost sprijinită de delegațiile Belgiei, Cubei, S.U.A., Filipinelor și de ciankaișiști. In ciuda faptului că minciuna „deportărilor" care ar avea loc din Ungaria în U.R.S.S. a fost demascată încă în zilele precedente de reprezentantul guvernului ungar și de alte delegații, susținătorii rezoluției diversioniste a Cubei s-au dedat în continuare la injurii și calomnii antimaghiare și antisovietice mai ales pe tema acestor pretinse „deportări".

Răspunzînd acestora și în special afirmațiilor mincinoase ale delegatului american, reprezentantul sovietic D. T. Șepilov a luat cuvîntul pentru a doua oară. Discursul său bazat pe fapte reale, pe declarațiile mai multor cetățeni maghiari, printre care cîțiva funcționari feroviari care lucrează tocmai pe liniile de cale ferată pe care se pretinde că ar fi avut loc „deportări" a dărîmat schelăria de minciuni a calomniatorilor. Aceste fapte dezmint categoric invențiile răuvoitoare ale cercurilor reacționare. Cuvîntarea reprezentantului sovietic, care a constituit o ripostă hotărîtă dată provocărilor, a impresionat prin preciziunea și logica faptelor invocate.

Manevrele de culise, ca și intimidările folosite de inițiatorii rezoluției cubaneze, au făcut ca această urzeală de calomnii să fie adoptată cu 55 de voturi pentru, 10 contra și 14 abțineri (s-au abținut de la vot un grup de țări afro-asiatice, precum și Finlanda).

In aceeași zi s-a discutat și o rezoluție propusă de India, Indonezia și Ceylon. Prezentînd rezoluția, reprezentantul Indoneziei, Hanifah, a subliniat că știrile privind deportarea unor cetățeni unguri nu sînt numai neconfirmate, ci și categoric respinse de guvernul Ungariei și de Uniunea Sovietică. De aceea, rezoluția celor trei puteri recomandă Ungariei să primească observatori ai O.N.U., care „să verifice autenticitatea știrilor publicate în presă cu privire la „deportări".

Sprijinind rezoluția, Gunawardeni, delegatul Ceylonului, a ironizat pe cei care se încăpățînează să creadă în niște invenții, negînd realitatea. „Delegația americană — a spus vorbitorul — afirmă că nu există o dezmințire totală a acuzațiilor de deportare... Nu cunosc nimic mai absolut decît dezmințirea categorică a guvernului ungar".

Conducătorul delegației R. P. Ungare, Imre Horvath, a declarat, că după instrucțiunile guvernului său va vota împotriva proiectului de rezoluție al Indiei, Indoneziei și Ceylonului, deoarece Ungaria a respins și în discuțiile anterioare această propunere, ca o încercare de amestec în afacerile interne.

Adunarea a votat rezoluția celor trei țări cu 57 voturi pentru, 8 contra și 14 abțineri.

După aceasta, Adunarea a trecut la examinarea raportului secretarului general al O.N.U. cu privire la „refugiații unguri".

In această problemă s-a încercat o nouă diversiune. Delegațiile S.U.A., Argentinei, Belgiei și Danemarcei au propus o rezoluție care, sub masca „umanitarismului" cere O.N.U. să ajute pe transfugii unguri. Această rezoluție, după cum a subliniat Imre Horvath, delegatul ungar, „urmărește să dea amploare „problemei refugiaților" în aceleași scopuri ostile poporului ungar în care se face întreaga zarvă în jurul „problemei ungare" la actuala sesiune a Adunării".

Imre Horvath a declarat că principala sarcină constă în a ajuta să se reîntoarcă în Ungaria pe toți acei refugiați care doresc acest lucru. In această ordine de idei, reprezentantul ungar a propus să se înlăture din rezoluție exagerările și formulările inacceptabile și să se introducă un amendament corespunzător.

Reprezentantul Uniunii Sovietice, V. V. Kuznețov, a arătat că trebuie să se facă o distincție clară atunci cînd se vorbește despre „refugiații unguri".

Vorbitorul a dovedit că o bună parte a așa-zișilor „refugiați" o formează acele elemente care au fost organizatorii rebeliunii contrarevoluționare, al cărei scop a fost lichidarea democrației populare și instaurarea puterii capitaliștilor și moșierilor. Cînd a devenit evident că aventura contrarevoluționară a eșuat, o mare parte din organizatorii putschului au fugit. In afara acestora, au ajuns dincolo de hotarele ungare și un grup de cetățeni, patrioți ai țării lor, care au fost nevoiți să caute salvare în fața terorii fasciste, dincolo de graniță. Acești oameni doresc să se întoarcă, urmînd apelul guvernului ungar.

V. V. Kuznețov a dovedit pe bază de fapte cui servește această diversiune și cine sînt de fapt „refugiații" pe care îi ia în brațe S.U.A. și alte delegații.

Apoi, rezoluția S.U.A., Argentinei, Belgiei și Danemarcei a fost adoptată cu majoritate de voturi. Delegația Uniunii Sovietice și o serie de alte delegații s-au abținut de la vot.

Scopul diversionist al dezbaterilor în jurul „problemei ungare" a ieșit la iveală pînă la urmă cu o claritate desigur nedorită de organizatorii acestor dezbateri. Planurile organizatorilor complotului fascist din Ungaria au suferit un eșec politic și moral categoric. Aceștia n-au izbutit și nu vor izbuti să facă o breșă în sistemul statelor socialiste, iar campania lor furioasă îndreptată împotriva partidelor comuniste, departe de a-și atinge scopul, va face să se întărească și mai mult unitatea mișcării muncitorești internaționale.

In cadrul ședinței din dimineața zilei de miercuri, delegatul Siriei a arătat că făcîndu-se zarvă în jurul „problemei ungare" se abate atenția de la problemele Orientului Mijlociu. In timp ce se discuta în Adunarea Generală „problema ungară" Israelul concentrează forțe la granițele Siriei și Iordaniei, iar Anglia și Franța aduc noi trupe la bazele lor. Aceste fapte dovedesc că se pregătesc intens noi agresiuni împotriva țărilor din Orientul Apropiat. El a cerut să se întrerupă discutarea „problemei ungare" și să se treacă imediat la dezbaterea agresiunii împotriva Egiptului.

Faptele au arătat astfel încăodată că problema vitală asupra căreia trebuie să se îndrepte atenția delegaților la O.N.U. este aceea a agresiunii comise împotriva Egiptului și a manevrelor pe care agresorii le pregătesc în continuare în Orientul Mijlociu. Adunarea Generală trebuie să intre în dezbaterea normală a ordinei de zi stabilite și să discute acele probleme a căror rezolvare servește cauzei păcii.

★

După încheierea discuțiilor în așa-zisa „problemă ungară", au reînceput în Adunarea Generală a O.N.U., dezbaterile de politică generală. Au rostit discursuri delegații Australiei, Spaniei, Italiei, Argentinei, Noii Zeelande. Deși majoritatea vorbitorilor arătați au încercat să-i justifice pe agresorii anglo-franco-israelieni împotriva Egiptului, cuvîntările respective și aspectul general al dezbaterilor au arătat încăodată că problema cea mai acută a vieții internaționale continuă să rămînă situația încordată din Orientul Apropiat. In cuvîntarea sa conducătorul delegației Greciei, Karamanlis, după ce a arătat că pînă în prezent Grecia n-a putut obține rezolvarea problemei Ciprului la O.N.U., a subliniat că problema respectivă „n-a fost creată de Grecia ci de însuși poporul cipriot, care dorește să se elibereze de sub jugul colonialist".

In ședința de joi după amiază a rostit o amplă cuvîntare șeful delegației sovietice D. T. Șepilov. Cuvîntarea sa a fost ascultată cu mult interes. Printre ceilalți vorbitori a fost și reprezentantul Franței, Christian Pineau.

C. RADUCANU

SCRISOARE DESCHISĂ adresată de C.C. al U.T.C.L. comsomoliștilor și tinerilor sovietici

MOSCOVA 22 (Agerpres). — TASS transmite: In legătură cu decorarea Comsomolului cu Ordinul Lenin, Comitetul Central al U.T.C.L. a adresat următoarea scrisoare deschisă tuturor comsomoliștilor, tinerilor și tinerelor din Uniunea Sovietică:

Inalta distincție ne obligă la multe. Trebuie să ne gîndim cu toții ce avem de făcut pentru a întruchipa entuziasmul nostru revoluționar în mii și milioane de noi fapte concrete, din care se făurește ceva măreț — comunismul. Cel mai bun dar pe care îl veți face patriei, cel mai bun răspuns la înalta distincție va fi îndeplinirea și depășirea de către fiecare din voi a sarcinilor celui de-al 6-lea cincinal.

Comitetul Central al U.T.C.L. sprijinind propunerile organizațiilor comsomoliste, a chemat întregul tineret muncitor din URSS să se încadreze în schimbul de onoare organizat pe întreaga Uniune Sovietică pentru îndeplinirea înainte de termen a planului primului an al celui de-al 6-lea cincinal.

Se subliniază în mod deosebit sarcinile tineretului care lucrează pe șantierele din Siberia, Extremul nord și Extremul Orient.

Tinerii muncitori din colhozuri și sovhozuri sînt chemați să lupte și mai activ pentru îndeplinirea cu succes a directivelor Congresului al XX-lea al P.C.U.S. cu privire la producția de cereale, lapte, carne. Apelul se adresează de asemenea tinerilor intelectuali, studenților, elevilor, tinerilor oșteni ai armatei sovietice.

In continuare în scrisoare se spune: Imperialiștii englezi și francezi ațîță în Orientul Apropiat incendiul unui nou război. Ei încearcă să sugrume poporul egiptean care luptă pentru independența națională, pentru onoare și libertate. Bombele și proiectilele trimise de o mînă criminală împotriva orașelor și satelor egiptene au transformat căminele în ruine și cenușă. In aceste zile întregul tineret sovietic spune cu mînie: Rușine veșnică colonialiștilor! Afară din Egipt! Tineretul sovietic cere pedepsirea aspră a agresorilor!

Vom întări și vom dezvolta și mai mult legăturile noastre frățești internaționale, prietenia noastră veșnică și de nezdruncinat cu tineretul marii Chine, al țărilor de democrație populară, cu tineretul iubitor de pace din toate țările!

Oamenii muncii francezi sprijină P. C. Francez

PARIS 22 (Agerpres). — TASS transmite: Intensificarea activității forțelor reacțiunii și fascismului din ultimul timp stîrnește împotrivirea oamenilor muncii din Franța care sprijină Partidul Comunist Francez. Aceasta o confirmă în primul rînd creșterea rîndurilor partidului. După cum relatează ziarul „l'Humanite" numai în 23 de arondismente din Franța 800 de noi membri s-au înscris în cursul ultimelor săptămîni în partidul comunist.

Poporul francez a răspuns cu entuziasm la hotărîrea Partidului Comunist Francez de a organiza o colectă la fondul de refacere a clădirilor care au fost deteriorate în urma atacurilor fasciste. In mai puțin de două săptămîni oamenii muncii au colectat 7,5 milioane franci. Colecta continuă.

O declarație a agenției TASS

MOSCOVA 22 (Agerpres). — TASS transmite: Agențiile americane United Press și Associated Press au răspîndit știri că Uniunea Sovietică ar fi introdus în Ungaria 20 de noi divizii de infanterie și că trupele sovietice din Ungaria și Romînia s-ar îndrepta spre frontiera iugoslavă. In aceste știri se afirmă de asemenea că trupe sovietice ar fi debarcat într-un port bulgar pe Marea Neagră.

Agenția TASS este împuternicită să declare că aceste știri ale menționatelor agenții nu corespund realității și sînt de la început și pînă la sfîrșit o născocire provocatoare, deliberată a cercurilor dușmănoase Uniunii Sovietice, care urmăresc să agraveze situația internațională și să submineze pacea și securitatea popoarelor.

VIZITA DELEGAȚIEI C. C. AL U. T. M. LA BELGRAD

BELGRAD 22 (Agerpres). — Taniug transmite: Delegația Comitetului Central al Uniunii Tineretului Muncitor din Romînia, care a sosit la 21 noiembrie la Belgrad, a vizitat la 22 noiembrie Universitatea muncitorească și o uzină de construcții de mașini din Belgrad.

Membrii delegației, care vor vizita timp de 15 zile o serie de orașe și centre industriale din Croația, Herțegovina și Slovenia, vor pleca în cursul nopții spre Zagreb.

Comunicatul asupra tratativelor dintre delegația R. D. Germane și reprezentanții R. P. Ungare

BUDAPESTA 22 (Agerpres). — Postul de radio Budapesta a transmis Comunicatul asupra tratativelor care au avut loc la 20 noiembrie în capitala Ungariei între delegația Republicii Democrate Germane pe de o parte și reprezentanții guvernului ungar revoluționar muncitoresc-țărănesc și ai partidului Muncitoresc Socialist din Ungaria pe de altă parte.

La tratative au participat din partea germană: K. Schirdewan și F. Ebert, membri ai Biroului Politic al C.C. al P.S.U.G., K. Gregor, prim vicepreședinte al Comisiei de Stat a planificării, S. Schwab, locțiitor al ministrului Afacerilor Externe, Paul, vicepreședintele Comitetului Central al Crucii Roșii din R.D. Germană, A. Hennecke, președintele Comitetului pentru ajutorarea Republicii Populare Ungare, R. Helmer, ambasadorul R.D. Germane în Ungaria.

Din partea ungară la tratative au participat: J. Kadar, prim ministru, I. Dobi, președintele Prezidiului R.P. Ungare, K. Kiss, membru al Biroului Politic al C.C. al Partidului Muncitoresc Socialist din Ungaria, miniștrii A. Apro, G. Marosan, S. Ronai și I. Sebeș, locțiitor al ministrului Afacerilor Externe.

In cursul tratativelor s-a discutat problema situației din Ungaria. Participanții la tratative au constatat în unanimitate că înfrîngerea contrarevoluției și zădărnicirea încercării reacțiunii fasciste de a pune mîna pe putere slujesc interesele poporului ungar și contribuie la asigurarea păcii în întreaga lume.

Partea germană și-a exprimat încrederea în guvernul ungar revoluționar muncitoresc-țărănesc care apreciază cu realism situația existentă în momentul de față în Ungaria, care apără independența și suveranitatea țării, interesele politice și sociale ale oamenilor muncii ungari și consolidează regimul de democrație populară.

Partea germană a subliniat că va sprijini prin toate mijloacele guvernul ungar muncitoresc-țărănesc care construiește socialismul în alianță cu toate țările socialiste.

Participanții la tratative au fost cu totul de acord că este necesară întărirea continuă a colaborării frățești dintre cele două țări în toate domeniile vieții politice, economice și culturale. Aceasta corespunde atît intereselor celor două părți cît și principiului internaționalismului proletar.

In cursul tratativelor s-a subliniat că relațiile reciproce frățești dintre cele două partide muncitorești — Partidul Socialist Unit din Germania și Partidul Muncitoresc Socialist din Ungaria — reprezintă baza întăririi și dezvoltării continuie a relațiilor de prietenie dintre cele două țări.

Situația din Ungaria

BUDAPESTA 22 (Agerpres). — După cum se anunță din Budapesta, în cele mai multe fabrici, uzine și mine ale țării munca a reînceput. Miercuri s-au prezentat la lucru la combinatul Csepel, peste 14.000 muncitori (față de 12.000 cu o zi înainte).

Producția de cărbune a Ungariei este în creștere. Miercuri au coborît în mine cu 5.000 de mineri mai mult decît în ziua precedentă. Cărbunele extras este trimis termocentralelor care aprovizionează cu energie electrică întreprinderile industriale precum și spitalele, căminele de copii etc.

La Budapesta ca și în întreaga țară s-a reorganizat serviciul poștal, și începînd de joi au reînceput să circule taxiuri.

Din țară sosesc de asemenea știri despre normalizarea continuă a vieții.

In județele Csongrad și Nograd de asemenea munca a intrat în făgașul normal. Comisarul guvernamental pentru aprovizionare din județul Csongrad a solicitat direct Sfatului popular din Timișoara diferite articole necesare județului Csongrad. După cum relatează postul de radio Budapesta, s-au trimis din Timișoara, lubrefianți, benzină, motorină, petrol, sare și altele.

Rămășițele reacțiunii contrarevoluționare încearcă însă să saboteze reluarea producției prin răspîndirea de zvonuri mincinoase. La Budapesta dușmanii clasei muncitoare au încercat să determine prin calomnii și zvonuri provocatoare sistarea fabricării pîinii și oprirea circulației autobuselor. Muncitorii au demascat ei înșiși netemeinicia acestor zvonuri și și-au continuat munca.

In toate regiunile Ungariei gărzile muncitorești în colaborare cu poliția și cu noile forțe ale ordinei publice luptă pentru stîrpirea bandelor de jefuitori și criminali.

Printre măsurile luate de guvern în ultimele zile în vederea reglementării vieții economice a țării se numără stabilirea sistemului de plată a salariilor muncitorilor și funcționarilor pe luna noiembrie, numirea de împuterniciți ai guvernului pentru unele uzine mari, precum și fixarea competenței Consiliilor muncitorești.

22 de țări africano-asiatice au adresat o scrisoare O.N.U.

NEW YORK 22 (Agerpres). — TASS transmite: Delegațiile unui număr de 22 de țări din Asia și Africa la O.N.U. au adresat secretarului general al O.N.U. Hammarskjoeld o scrisoare cu următorul conținut:

„In legătură cu scrisoarea datată 19 noiembrie 1956 care v-a fost adresată de reprezentanții permanenți ai Egiptului, Irakului, Iordaniei, Libanului, Libiei, Marocului, Arabiei Saudite, Sudanului, Siriei, Tunisiei și Yemenului, și avînd în vedere știrile despre înrăutățirea situației în regiunea Gaza, considerăm necesar să ne exprimăm neliniștea noastră cea mai profundă pentru securitatea, soarta și prosperitatea populației în suferință din această regiune, care include peste 200.000 refugiați arabi din Palestina.

Prezența mai departe în această regiune a forțelor armate israeliene și acțiunile infame menționate mai sus constituie o încălcare grosolană a rezoluției Adunării Generale din 3 și 7 noiembrie 1956 și contravin principiilor fundamentale ale Cartei O.N.U. și principiilor echității și dreptului omului.

Declarația este semnată de delegațiile Afganistanului, Cambodgiei, Egiptului, Indiei, Irakului, Iordaniei, Libanului, Libiei, Nepalului, Filipinelor, Sudanului, Tailandei, Yemenului, Birmaniei, Ceylonului, Indoneziei, Iranului, Marocului, Pakistanului, Arabiei Saudite, Siriei și Tunisiei.

Trupele anglo-franceze comit atrocități la Port Said

Scrisoarea adresată de reprezentantul Egiptului la O.N.U., lui Dag Hammarskjoeld

NEW YORK 22 (Agerpres). — TASS transmite: La 21 noiembrie Omar Liutfi, reprezentantul permanent al Egiptului la O.N.U., a adresat o scrisoare lui Dag Hammarskjoeld, secretar general al O.N.U.

„Forțele armate anglo-franceze, se spune în scrisoare, continuă să comită acte de cruzime împotriva populației civile din Port Said. Trupele fac percheziții în case la orele cele mai nepotrivite și atacă pe locuitori.

Comandamentul anglo-francez a introdus starea de asediu. Tribunalele militare sînt în plină activitate. Comandantul trupelor a recunoscut că toate emisiunile de radio egiptene sînt bruiate, pentru a întrerupe orice legătură dintre oraș și restul țării. Agresorii au mers și mai departe. Ei au confiscat toate aparatele de radio aparținînd cetățenilor sau închiriate de aceștia.

Guvernul egiptean consideră aceste acte drept o încălcare flagrantă a drepturilor omului.

La 17 noiembrie 1956 forțele anglo-franceze au împiedicat pe 20 de corespondenți de naționalități diferite să pătrundă în oraș. Mai mult decît atît, ele au deschis de cîteva ori focul împotriva corespondenților și i au ținut arestați peste 12 ore. După aceasta i-au transportat într-o mașină închisă la marginea orașului și le-au ordonat să se întoarcă imediat la Cairo.

Trupele anglo-franceze au împiedicat de asemenea să intre în oraș delegația Semilunii Roșii și pe surorile de caritate care însoțeau această delegație.

Acest lucru s-a întîmplat nu numai cu delegația Societății de Semilună Roșie, ci și cu delegația Societății de Cruce Roșie, care de asemenea a fost împiedicată să intre în oraș pentru a-și îndeplini datoria umanitară.

Toate aceste măsuri și atrocități reprezintă de fapt încălcări ale Declarației drepturilor omului, adoptată de O.N.U. Așa dar, ele reprezintă o încălcare a Cartei O.N.U.".

„Puterile occidentale se opun intereselor Iordaniei"

— declară premierul iordanian

AMMAN 22 (Agerpres). — După cum s-a mai anunțat, parlamentul iordanian a adoptat în unanimitate o moțiune prevăzînd denunțarea tratatului dintre Anglia și Iordania. Totodată, parlamentul a cerut stabilirea de relații diplomatice între Iordania pe de o parte, și U.R.S.S. și R.P. Chineză, pe de altă parte.

După votul din Camera iordaniană, primul ministru al Iordaniei, Suleiman Nablusi, a declarat corespondenților de presă că Iordania se va îndepărta de Occident, deoarece puterile occidentale se opun intereselor Iordaniei. „Pentru a ne apăra aceste interese, a spus Nablusi, este de datoria noastră să căutăm sprijin oriunde îl vom găsi". Premierul iordanian a spus că stabilirea de relații cu țările socialismului „nu înseamnă că Iordania va deveni o țară comunistă".

Perturbări grave în economia țărilor occidentale

LONDRA 22 (Agerpres). — Scăderea livrărilor de petrol provoacă perturbări grave economiei țărilor occidentale. Perspectiva diminuării rezervelor și livrărilor de petrol accentuează lipsa de cărbuni care se resimte de cîtva timp în multe țări occidentale. Ziarul britanic „Financial Times" relatează că în țările membre ale Comunității europene a cărbunelui și oțelului se vîntură ideea creării unei „autorități supreme" care să distribuie cantitățile de petrol industriilor din Franța, Belgia, Italia, Luxemburg, Olanda și Germania occidentală. Din petrolul importat de aceste șase țări europene, 47% trece prin Canalul de Suez, iar 27% este furnizat prin conductele societății Irak Petroleum Company, acum scoase din funcțiune. Cele șase țări componente ale Comunității europene a cărbunelui și oțelului întîmpină de pe acum dificultăți în ce privește aprovizionarea cu cărbune. Pentru a completa cantitățile necesare, aceste țări importă tot mai mult cărbune din Statele Unite. Anul trecut, importul de cărbune american în aceste țări s-a ridicat la 16.000 000 tone. Anul acesta, importul de cărbune american a crescut de la 5,9 milioane tone în perioada ianuarie—martie la 6,8 milioane în al doilea trimestru și la 8,6 milioane tone în trimestrul trei. Pentru al patrulea trimestru al anului producția de cărbuni din Belgia se resimte foarte mult din cauza catastrofei de la mina Marcinelle, așa încît potrivit previziunilor ziarului „Financial Times" va fi necesar să se importe din S.U.A. o cantitate de peste 10.000.000 tone. Perturbări serioase sînt de așteptat în special în ce privește aprovizionarea cu cărbune a Germaniei occidentale. In mare parte, industria acestei țări depinde de livrările de cărbune din Lorena și Saar. Or, cărbunele din Lorena va fi acum absorbit de industria franceză, care resimte din plin lipsa de petrol cauzată de închiderea traficului pe Canalul de Suez.

A. Eden va pleca pe insula Jamaica

LONDRA 22 (Agerpres). — La Londra s-a anunțat oficial că din motive de boală primul ministru, Anthony Eden, va petrece trei săptămîni pe insula Jamaica.

Eden va pleca la Jamaica la 23 noiembrie.

În 24 de ore

● **BEIRUT.** — După cum se anunță din Irak, la 21 noiembrie s-au încheiat la Bagdad tratativele dintre oamenii de stat ai celor patru țări musulmane — membre ale pactului de la Bagdad — Irak, Turcia, Iran și Pakistan. La tratative au participat președintele Pakistanului, regele Irakului, primii miniștri ai Pakistanului, Turciei și Irakului, ministrul Afacerilor Externe al Iranului, precum și comandantul suprem al forțelor armate și șeful statului major al Pakistanului.

La încheierea tratativelor, care au durat trei zile, nu s-a dat publicității nici un comunicat oficial.

● **PHENIAN. — După cum anunță posturile de radio coreene, la 20 noiembrie în Republica Populară Democrată Coreeană au avut loc alegeri pentru Consiliile populare locale. Au fost aleși 54.579 deputați, 11.199 din deputații noi aleși sînt femei.**

● **MOININGEN.** — Tribunalul din districtul Suhl a judecat recent procesul intentat unui grup de patru spioni în slujba serviciului de spionaj militar american. Cei patru acuzați, care au recunoscut că au întreprins timp îndelungat o activitate de spionaj pe teritoriul Republicii Democrate Germane, au fost condamnați la pedepse variind între 7 și 15 ani închisoare.

● **PEKIN.** — La 21 noiembrie, un comitet special creat pe lîngă Consiliul de Stat al R.P. Chineze a adoptat o hotărîre cu privire la noul alfabet al limbii chineze.

BELGRAD. Ziarele „Borba" și „Politika" relatează că delegația militară a Uniunii Sovietice în frunte cu generalul colonel N. N. Komarov, care se află în Iugoslavia, a sosit la 21 noiembrie la Sarajevo. La Sarajevo, delegația militară sovietică a fost primită de generalul colonel Miliutin Moraci, comandantul districtului militar Sarajevo.

PHNOM-PENH. La 22 noiembrie Ciu En-lai, premierul Consiliului de Stat al Republicii Populare Chineze și persoanele care îl însoțesc au sosit în capitala Cambodgiei, Phnom Penh.

Masări de trupe anglo-franco-israeliene la granițele Siriei și Iordaniei

DAMASC 22 (Agerpres). — In legătură cu concentrarea de trupe anglo-franco-israeliene la frontierele Siriei și Iordaniei, postul de radio Cairo a anunțat că primul ministru al Siriei, Sabri Assali, a făcut la 22 noiembrie o declarație în legătură cu situația de la frontiera siriano-israeliană. Assali a spus că Siria este gata să dea o ripostă oricărui atac, ori de unde ar veni. Ministrul Apărării al Siriei, Abdel Hamid Raslan, a declarat că Siria va respinge orice agresiune.

Sport

La Melbourne, heralzii au vestit:

Deschiderea Olimpiadei

MELBOURNE 22 (Agerpres). — Corespondență specială:

La 22 noiembrie în orașul Melbourne, de cealaltă parte a Ecuatorului, în îndepărtata Australie, s-a deschis cea de a 16-a ediție a Jocurilor Olimpice, simbol al înfrățirii în pace și prietenie a tineretului sportiv de toate națiile și credințele de pe planeta noastră. In această zi solemnă, așteptată cu nerăbdare de iubitorii de sport din toate țările lumii, orașul Olimpiadei s-a trezit sub un cer senin pe care a reapărut după două zile de ploaie și frig, un soare strălucitor. O briză ușoară ce suflă dinspre Pacific face să fluture în jurul stadionului olimpic flamurile celor 67 de țări participante. Incă din zori, mii de locuitori ai orașului, turiști și vizitatori așteptau deschiderea porților stadionului. Mulți dintre ei și-au petrecut noaptea aici pentru a ocupa un loc cît mai bun. In satul olimpic e o animație veselă și tinerească. Atleții și-au lăsat ținuta de antrenament și se pregătesc pentru defilare. 160 de autobuze aliniate pe o distanță de cîțiva kilometri în apropierea satului olimpic sînt gata să transporte sportivii la Cricket Ground. In cursul nopții au sosit ultimele delegații: 27 de columbieni, 11 peruvieni, 5 turci și 4 portughezi. Numărul participanților la jocuri a urcat la 4.514. In oraș toate magazinele sînt închise ca într-o zi de sărbătoare, și numai pe largile bulevarde circulă mașini și mulțimea care este din ce în ce mai numeroasă cu cît se apropie ora de începere. La ora 10 dimineața s-au deschis porțile stadionului și în cîteva minute peluzele populare au fost arhipline. De departe se aude rumoarea stadionului. Două fanfare evoluează pe stadion distrînd publicul. Muzicanții formează pe gazon cele 5 cercuri olimpice. Mulțimea izbucnește în aplauze cînd își fac apariția cei 12 heralzi olimpici care se opresc la picioarele micii tribune albe de unde se va rosti jurămîntul olimpic. După ora prînzului nu a mai rămas nici un loc neocupat. Sînt aici 110.000 de oameni care așteaptă nerăbdători începerea festivității de deschidere a Jocurilor olimpice. La ora 15 precis un automobil negru deschis în care se află ducele de Edinburg, intră pe stadion prin poarta de maraton și după ce face un tur de pistă se oprește în fața tribunei oficiale. La ora 15.30 heralzii sună din trompetele de argint, anunțînd defilarea delegațiilor participante la Olimpiadă. Pe stadion pătrunde în frunte după tradiție, delegația Greciei, care este viu aplaudată. Steagul țării unde s-au născut olimpiadele este purtat de atletul George Rubanis. Defilează apoi prin fața tribunelor în ordine alfabetică engleză celelalte reprezentative olimpice: Afganistan, Argentina, Austria, Bahamas, Belgia, Bermuda, Brazilia, Guiana Britanică, R.P. Bulgaria, Birmania, Canada, Ceylon, Chile, Columbia, Cuba, R. Cehoslovacă, Danemarca, Etiopia, Fiji, Finlanda, echipa ciankaișistă, Franța, Germania, Marea Britanie, Hong Kong, R.P. Ungară, Islanda, India, Indonezia, Iran, Irlanda, Israel, Italia, Jamaica, Japonia, Kenya, Coreea de sud, Liberia, Luxemburg, Malaya, Mexic, Noua Zeelandă, Nigeria, Borneo de nord, Norvegia, Pakistan, Peru, Filipine, R.P. Polonă, Portugalia, Porto Rico, R.P. Romînă, Singapore, Africa de sud, Suedia, Tailanda, Trinidad, Turcia, Uganda, Uruguay, S.U.A., U.R.S.S., Venezuela, Vietnam, R.P.F. Iugoslavia. Defilarea a fost închisă de echipa Australiei, țara gazdă.

Parada echipelor din 67 de țări a oferit un spectacol de neuitat prin coloritul viu și variat al costumelor, prin ținuta impecabilă cu care au defilat sportivii, prin voioșia care a domnit tot timpul. De un mare succes s-a bucurat delegația Uniunii Sovietice. Sportivii sovietici erau foarte eleganți, băieții în haine albe și fetele în bluze și fuste albastre. Spectatorii și membrii celorlalte delegații i-au primit cu aplauze furtunoase.

Membrii delegației romîne îmbrăcați în costume albastru-gri au cules de asemenea ovațiile publicului pentru ținuta lor perfectă. Iolanda Balaș, recordmana mondială la săritura în înălțime a fost strigată din tribune și i s-a făcut o călduroasă manifestație de simpatie.

O scenă care a plăcut mult publicului a fost atunci cînd sportivii americani, care îi precedau pe cei sovietici, s-au oprit, au scos aparatele de fotografiat și chiar acolo pe pistă și-au făcut mai multe fotografii împreună cu cei mai renumiți campioni din echipa U.R.S.S.

Delegațiile de participanți de la Olimpiadă s-au aliniat apoi pe terenul verde din centrul stadionului. Președintele Comitetului olimpic de organizare, Wilfred Kent Hughes a salutat pe participanți, urîndu-le bun venit în Australia. In cuvîntul său, el a spus: „Prezența voastră aici pe stadion este dovadă că flacăra olimpică arde cu o strălucire din ce în ce mai mare. Fie ca Jocurile Olimpice din 1956 să dea întregii omeniri noi speranțe în lupta sa pentru prietenia tot mai strînsă a popoarelor".

La ora 16,33 (ora locală) ducele de Edinburg a declarat deschisă cea de-a 16-a Olimpiadă. Pe catarg se înalță încet profilîndu-se pe cerul azuriu, steagul alb olimpic, cu cele cinci cercuri înlănțuite care simbolizează înfrățirea continentelor și raselor. 5.000 de porumbei au zburat fîlfîind cîteva minute ca un nour alb deasupra stadionului. Apoi 21 de salve de tun anunță cel mai interesant moment al ceremoniei: sosirea flăcării care a fost aprinsă cu trei săptămîni în urmă în Grecia la poalele muntelui Olimp. In Australia flacăra olimpică a fost adusă cu avionul și din orașul Cairns pînă la Melbourne 2.830 de atleți au purtat-o fiecare cîte o milă. Ultimul schimb al ștafetei este tînărul atlet australian Ron Clark. El apare pe pista de zgură roșie cu torța aprinsă în mînă.

Mai mulți sportivi rup rîndurile și îl înconjoară pe tînărul atlet, care pentru cîteva clipe dispare din privirile celor din tribună. Flacăra se înalță apoi vie și strălucitoare pe soclul înalt de bronz unde va arde zi și noapte timp de 17 zile. Spectatorii se ridică în picioare și ascultă într-o liniște profundă imnul olimpic cîntat de un cor de 1200 de persoane:

„Fericit acel care a cucerit gloria
Laurii victoriei, împodobindu-i fruntea,
Il arată mulțimii, care-l sărbătorește.
Drept răsplată el va gusta bucuriile gloriei
Muzele îi vor așeza o cunună pe frunte
Și un cîntec nemuritor se va adăuga la măreția triumfului,
La frumusețea tinereții — numele învingătorului.

Atleții ce poartă drapelele țărilor participante la Olimpiadă se aliniază în spatele micii tribune albe pe care urcă sportivul australian John Landy. Acesta rostește jurămîntul olimpic, în numele tuturor concurenților: „Jurăm că vom lua parte la jocurile olimpice în luptă dreaptă, respectînd regulamentul și dornici să ne întrecem în spiritul adevăratei sportivități pentru gloria țării noastre și a sportului".

Fanfarele intonează Imnul Australian, și după cîteva clipe în sunetele unui marș vesel, însoțiți de aplauze participanții la Olimpiadă părăsesc stadionul.

In tribune spectatorii se ridică încet, fiind încă sub impresia emoționantei manifestări a celor peste 4.000 de tineri veniți să se întreacă la Jocurile Olimpice în pace și bună înțelegere.

Primele întîlniri de baschet

Joi seara, sala Palatului Expoziției din Melbourne, decorată cu emblema olimpică și iluminată feeric, a găzduit primele întreceri oficiale ale Jocurilor Olimpice. In fața a peste 4000 de spectatori a început turneul de baschet.

După cum se știe, cele 15 echipe participante la această competiție au fost împărțite în patru grupe: grupa A: S.U.A., Filipine, Tailanda, Japonia; grupa B: U.R.S.S., Franța, Canada, Singapore; grupa C: Uruguay, R.P. Bulgaria, Coreea de sud, echipa ciankaișistă; grupa D: Chile, Brazilia, Australia.

In prima zi, echipa selecționată a Uniunii Sovietice s-a dovedit din nou principala adversară a echipei S.U.A. în lupta pentru cucerirea titlului olimpic, învingînd puternica reprezentativă a Canadei cu scorul de 97—59 (46—20). Baschetbaliștii sovietici s-au mișcat cu ușurință pe teren și au cîștigat la o diferență apreciabilă de puncte fără să forțeze jocul.

Meciul dintre echipa ciankaișistă și formația Coreei de sud s-a încheiat cu scorul de 83—76 (42—28) în favoarea primilor.

Programul turneului olimpic de baschet programează astăzi 5 întîlniri: Filipine-Tailanda, Singapore-Franța, Uruguay-R.P. Bulgaria, Chile-Brazilia, S.U.A.-Japonia.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii", Tel. 7.60.10. Secția scrisori, Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"
SIAS — 3452 — 62